

"ATEITIS" EINA KAS ANTRĄ DIENĄ:
Užminkams, Ketvergais ir Subatomis.
Leidžia "Ateitis" B-vė. Prenumeratos kaina:
Suvienijose Valstijose metams.....\$2.50
pusiui metų.....\$1.50
Kitose Viespatystėse metams.....\$3.50
pusiui metų.....\$2.00
Apiešinių Kainų Klausite laišku. Adresas:
Ateitis Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ATEITIS

THE LITHUANIAN TRI-WEEKLY "ATEITIS"
Published Every Tue, Thurs. and Sat. By
"ATEITIS" Publishing Co. at Boston, Mass.
Yearly Subscription:
In United States.....\$2.50
To Foreign Countries.....\$3.50
Advertising rates on application.
All communications should be addressed:
Ateitis Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

KAINA 3 CENTAI

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

No. 12

Telephone:
So. Boston 21087.

So. Boston, Mass., Ketvergas, Sausio (January) 27 d. 1916 m.

Telephone:
So. Boston 21087.

Metai III.

Austrijos karalius serga.

Atakavo Monastiriu ir Gievgeli.

Duma nebusianti atidaryta.

NUMETE 130 BOMBU ANT METZ'O.

Rusai paėmė nelaisvėn 4,050 turkų.

SUOKALBIAI TARP TURKŲ.

Londonas. — Sulig gautų iš Salonikų pranešimų, į Konstantinopolį atkeliavo 50.000 vokiečių kareivių. Anglų korespondentai išreiškia nuomonę, kad tos armijos tikslu yra ne brioivimas į Egiptą, bet palaikymas turkų karės ministerio Enver pašo autoriteto. Grekų pranešimai sako, kad neseniai tarp turkų pasirodė nepasitenkinimas Enver pašo parėdymu bei valdžia ir iškelta eikštėn suokalbais, kurie be jokio pasigailejimo buvo naikinami. "Neseniai tik vienos nakties laikais", sako vienas korespondentas, "dvidešimts turkų oficerių, tarp kurių pastebėta neprielankumą, įmesta į Bosforą, pririšus akmenį prie kaklo."

MILŽINIŠKI KARĖS NUOSTOLIAI.

Tarptautinė žinių agentūra paduoda nelabai "padorių" žinių apie milžiniškus karės nuostolius, kokius kariaujančios valstybės ligi šio laiko turėjo panešti. Jos surinktos skaitlinės parodo, kad paėmus visų kariaujančių valstybių nuostolius sykiu turėsime — 14.960.000. Tarptautinė žinių agentūra sako, kad tos žinios surinkta iš oficialių pranešimų Didžiosios Britanijos ir jos talkininkų. Pasiremiant ant tam tikro pamato randa, kad užmuštų skaičius siekia 2.990.000, paimtų belaisvėn — 2.140.000, o sužeistų — 9.830.000. Paėmus gi kiekvieną valstybę skyrus, gausime sekančius nuostolių skaitlines: Rusijos nuostoliai siekia 4.000.000, Vokietijos — 4.000.000, Austro-Vengrijos — 2.900.000, Francijos — 2.300.000, Didžiosios Britanijos — 560.000, Italijos — 300.000, Belgijos, Serbijos, Bulgarijos ir Turkijos — 1.000.000, viso labo tat bus 14.960.000. Įvairiuose karės laukuose dabar busi mažiau sia 21.000.000, iš kurių tula dalis bus užmušta, sužeista ir nelaisvėn paimta.

ATAKAVO IS ORO MONASTIRIU IR GIEVGELI.

Londonas. — Reuterio kompanijai pranešta iš Salonikų sekanti žinia: "Viena orlaivių eskadra numetė su viršum 200 bombų ant Monastiriaus ir apie linkėje esančių priešų pozicijų. Antra eskadra numetė 100 bombų Gievgelio apie linkėje."

"Visi orlaiviai, nežiurint to, kad smarkiai į juos šaudyta, sugrįžo atgal sveiki. Manoma, kad paleistos iš oro bombos padarė didelių nuostolių." Tie orlaiviai, kurie bombardavo augščiau paminėtas vietas, priguli Francijai. Apie tą ataką iš oro praneša taipogi ir francuzų Havas agentūros korespondentas.

VOKIEČIŲ ORLAIVIS ANT DOVERIO.

Londonas. — Sausio 24 d., 4 val. po pietų per Doverį perlėkė vienas vokiečių aeroplanas.

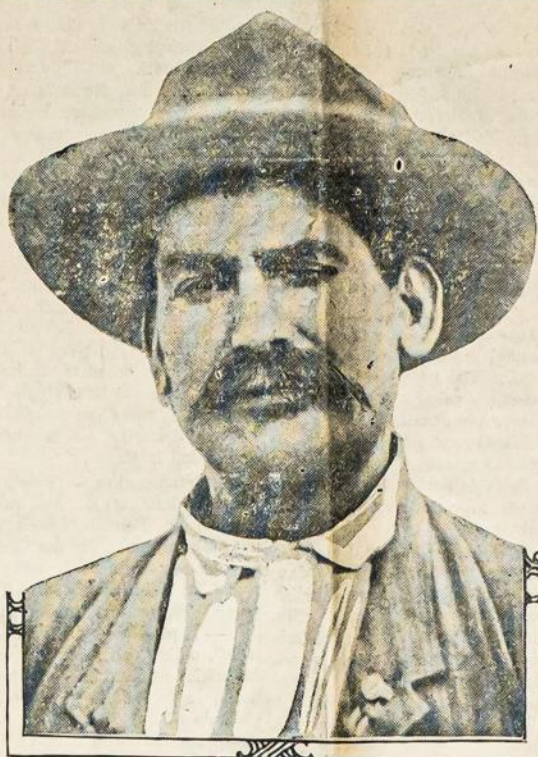
Anglų oficialis pranešimas sako, kad visos orlaivių šaudymui kanuolės buvo atkreiptos į tą vokiečių aeroplaną ir kad du anglų orlaiviai nulėkė paskui jį.

NETRUKUS UŽPULS ANT ITALŲ ALBANIJŲ.

Paryžius. — Havas agentūros korespondentas praneša, kad bulgarai ir austrai, kurie užėmė Albanijos miestą Berat, eina link miesto Avlona; tas miestas dabarties yra italų kariuomenės rankose. Prieš, kita austrų kariuomenė eina linkui Durazzo, kur yra albanų kariuomenės vadas Essad paša.

GREKIJA PAIMS BELAISVIUS.

Atenai. — Šio miesto laikraščiai paskelbė, jog Grekijos valdžia galutinai nutarė paimti savo globon Balkanų kampanijos belaisvius. Grekijos Makedonijos gyventojų skaičių pusėtinai padidino suplaukusieji iš visų pusių serbų ir grekų pabėgė-

Pablo Lopez, Villos generolas, kuriam paliepus nužudyta 17 amerikūnų.

liai, delto nežinia, kur turės esą nieko nesako apie Dumas atidarymą ir jiems net uždrausta apie tą klausimą rašyti.

GREKIJA GAUS PASKOLĄ.

Londonas. — Reuterio korespondentas Atenuose sako, kad vedamos tarp Grekijos ir talkininkų tarybos delei paskolos prielankiai progresuoja ir artinasi prie užbaigos.

ANGLAI IŠKRIKDE GENTĘ SENUSI.

Londonas. — Anglų oficialis pranešimas apie šiaurvakarų Egipto stovį štai ką sako:

"Generolo Wallace'o kolona Egipte nedėlio užatakavo senusi gentės abazą, iškrikdė priešą ir sudegino jo stovyklą."

AUSTRIJOS KARALIUS SERGA.

Paryžius. — Spaudos pranešimai iš Rymo sako, kad Vienoje jaučiama didelį susurupinimą delei Austrijos karaliaus Pranciškaus Juozapo ligos. Jisai esą priverstas gulėti lovoj ir delto nieko prie jo neprileidžia, net ir kariškų viršininkų.

DUMA NEBUSIANTI ATIDARYTA SAUSIO 28 D.

Berlinas. — Užjurio žinių agentūra, sulig Petrogrado agentūros paskelbtų žinių, praneša, kad Duma nebusianti atidaryta sausio 28 d. Petrogrado laikraščiai

esą nieko nesako apie Dumas atidarymą ir jiems net uždrausta apie tą klausimą rašyti.

ŠVEDIJA IŠLEIDO MĖLYNĄJĄ KNYGĄ.

Berlinas. — "Švedijos valdžia išleido mėlynąją knygą", sako Užjurio žinių agentūra, "sąryšyje su neutraliteto klausimais. Ji paduoda surašą daiktų, kuriuos užgriebė Anglija. Tų daiktų vertė siekia \$9.180.000, o Vokietijos užgriebtų Švedijos daiktų — \$250.000."

NUMETE 130 BOMBU ANT METZ'O.

Paryžius. — Francuzų karės štabas išleido sekantį pranešimą:

"Sausio 23 d. dvi mūsų orlaivių grupės, susidedančios iš 24 aeroplanų, bombardavo Metz geležinkelio stotis ir barakus. 130 bombų numesta į pažymėtas vietas. Bombarduojančius orlaivius lydėjo ir saugojo dvi eskadros, kurių valdytojai laikė tos kelionės padarė dešimts mušių su "fokker'ais" ir "aviatiksais".

"Visu pakeliu smarkiai šaudyta į mūsų orlaivius, bet jie sugrįžo nesugadinti. Išskyrus tikiai vieną, kuris buvo priverstas nusileisti Metz'o piet-ryčiuose."

LAUKIA DARBO KONFERENCIJOS.

Londonas. — Visi rytiniai laikraščiai sausio 24 d. pabriežė Bristolio darbo konferencijos svarbumą. Dar-

bo konferencijos posėdžiai prasidės ateinančią sėdą ir tęsis ligi pėtnyčios; konferencijoj dalyvaus apie 600 delegatų. Londono Times spėlioja, kad šioj konferencijoj gali įvykti skilimas tarp grynai profesijinių unių elemento ir socialistų. Ar tas skilimas įvyks, ar neįvyks, tą parodys ateitis.

VOKIEČIAI PALEIDO TROŠKINANČIUS GAZUS.

Petrogradas. — Vyriausis rusų štabas išleido sekantį oficialį pranešimą:

"Rygos sektore, netoli Mintaujos plento, vokiečiai bombardavo mūsų apkasus su pripildytais troškinančiais gazais šoviniais. Netoli Pulkarn (?), ant Banksės kelio, tarp vokiečių ir mūsų kariuomenės burių ištiko susirėmimai."

ISTIKO MUSIAI TARP ITALŲ IR AUSTRŲ.

Rymas. — Po tylos, kuri viešpatavo Isonzo fronte tarp italų ir austrų istiko svarbūs mušiai. Nuo Tolmino ligi Monfalcone prasidėjo artilerijų šaudymai ir pėstininkų atakos. Italai atmušė austrus, kurie buvo pradėjo užpuldinėti ant italų abazo Gradisca šiaurvakaruose.

Berlinas. — Austrų armija užimdama Scutari užgriebė dalį Serbijos valdžios archyvų.

Londonas. — Francuzų povandeninis laivas, kuris atplaukė į Marmora jūrą torpedavo turkų sultono privatinę jachtą.

Salonikai. — Talkininkų orlaivių paleistos iš oro bombos uždegė dalį Monastirio, kurią ugnis sunaikino.

VOKIEČIŲ ORLAIVIAI ATAKAVO DUNKIRKĄ.

Londonas. — Anglų admiraltija sausio 25 d. oficialiai paskelbė, jog didžiuliai vokiečių aeroplanai (fokker tipo) atakavo iš oro Dunkirką, kur yra francuzų liogonbučių čielai eilė. Beto, Dunkirk'as yra francuzų ir anglų kariuomenių koncentracijos punktas.

DIDŽIAUSIS ORLAIVIS.

New York, N. Y. — Vienam Jung. Am. Valst. fabrike yra budavojamas didžiausias orlaivis, kokio niekas ligi šiol dar neturi. Tę orlaivį užsisakius viena Eu-

NAUJAUSIOS ŽINIOS.

PETROGRADAS, sausio 26 d. — Neoficialė žinia skelbia, kad rusai pastaruose mušiuose Persijoj, kuomet privertė turkus trauktis ir pasislėpti už Erzerumo fortų, paėmė nelaisvėn 50 turkų oficerių ir 4000 kareivių, pusėtiną skaičių kulkosvaidžių ir didelę daugybę amunicijos.

LONDONAS, sausio 26 d. — Du vokiečių orlaiviai atakavo iš oro Dunkirką, Francijos pakraštį. Netoli Nieuwporto anglų lakunai privertė vieną vokiečių orlaivį nusileisti į vandenį.

VIENA, sausio 26 d. — Austrija užginčija žinias, kurios skelbia, kad Černogorijoj atsinaujino mušiai. Girdi, černogorų kariuomenės pulkas po pulko atiduoda ginklus ir černogorų tauta, karaliui Nikolajui išvažiauvus į Italiją, esanti be aiškos valdžios.

PARYŽIUS, sausio 26 d. — Francuzai sulaukė vokiečių ataką prie Yser upės, Flandrijoj, ir išvarė vokiečius iš tranšejų, kurias jie buvo užėmę.

BERLINAS, sausio 26 d. — Mušij Neuville rytuose, kuri sekė po pasekmingų minų eksplozijų, vokiečiai paėmė 3 kulkosvaidžius ir 100 belaisvių.

PETROGRADAS, sausio 26 d. — Vakar išleistas rusų štabo pranešimas sako, jog netoli Ilukštės rusų artilerija pasekmingai apšaudė burius vokiečių, kurie taisė apkasus. Dvejuose vietose prie upės Stripa veikė artilerijos. Mušiai tęsiasi Černovicų apie linkėje.

BERLINAS, sausio 26 d. — Vokiečių orlaivių eskadra atakavo iš oro kariškas stovyklas ir orlaivių plečių mieste Nancy ir miesto Becars fabrikas.

ropos kariaujančių valstybių.

Tas didžiulis orlaivis busią šešis kartus didesnis už ligi šiol pabudavotus orlaivius ir galėsias nulėkti be sustojimo su viršum 600 mylių, po 75 mylias į valandą. Jame galės sutilpti 30 žmonių.

AMERIKA YRA PRIEŠINGA.

Washington, D. C. — Jungtinės Amerikos Valstybės praneša per savo ambasadą Londone Didžiajai Britanijai, jog jos nesutinka su jos įstatymu, kuris uždraudžia pirkliauti su prieš valstybe, nes tas įstatymas paliečia ir Amerikos prekybą.

Lietuviai Amerikoje.

BRIGHTON, MASS.

Lietuvių kooperatyvų susirinkimas draugystės metinis susirinkimas atsisbuvo 9 d. sausio, kur buvo išduota atskaita bendrovės krautuvės nuo pradžios gyvavimo, tai yra nuo 1 sausio 1910 m. ir pasirodė sekančiai: At-rasta krautuvėje prekių už \$2.059.57 c. Išduota prekių kostu-mieriams ant knygučių už \$3.000.00. Krautuvės inventori- \$800.00. Gatavų pinigų (cash) \$2.118.24. Dveji namai del 5 šeimynų ir 3 lotai \$8.000.00. Viso — \$15.977.81. Akcijonier-rių (šėrininkų) yra 244; iš to skaitliaus 18 turi po 2 akcijas — \$4.210.00. Kostumierių už-sidėjusių kaučių už knygučių \$317.00. Viso \$4.527.00.

Malonu yra šiadien pranešti visuomenei, jog viršmėnėta bendrovė ir taip trumpą laiką surpėjo padaryti tokią sumą pinigų, ir jau pradėjo statyti ant virš paminėtų lotų nuosa-via svetainę ant trijų lubų, kur bus vieta ir bendrovės krautu-vei. Manoma turėti nuosavų namą 17 birželio. Garbė brightoniečiams. Jeigu tokia vienybė ir bėpartviškumas eg-zistuos ir ant toliau tarpe Brightonio lietuvių, tai galima tikėtis, jog ta svetainė trumpoj ateityje bus išmokėta.

Jonas Gabalis.

MANCHESTER, N. H.

Sausio 20 d. atsisbuvo p. St. Šimkaus prakalbos. Žmonių atsilankė mažai, apie 80 ypatų, tarp kurių buvo apie 22 moter-ys. Aukų surinkta 107 dol. Kaip nuo tokio mažo skaitliaus, tai aukų surinkta gana daug.

Kalbėtojas nupiešė žodžiais labai vargingą dabartinį mūsų tėvynės padėjimą ir ragino dabar kiek tik galint šelpti bro-lius ir seseris, kurie pasiliko be pastogės ir yra alkani. O po karės amerikiečiams lietuviams patarė grįžti atgal į Lietuvą. P-no Šimkaus kalba visus sujū-dino, tačiau didžiulio tikėto ir mane, kad jo prakalba bus daug jautresnė. Paskui p. Šimkus dar kalbėjo apie dainas ir pas-kambino ant piano, kas visiems labai patiko.

Po aukų rinkimo kelios ypa-tos iš klerikalų pusės sukėlė truksmą apreiškdamai neuži-teikėjimą p. S., t. y. nenorėdami pavęsti jam surinktų aukų, bet siųsti tas aukas per vietinį komitetą.

Visa publika užsirusino ant jų už tokį pasielgimą. Moteris ir merginos beveik visos sukilo ir šaukė: "Jei vietinis komite-tas siųs, tai mes atsiimam pinigus ir pridodam juos p. St. Šim-ku!" Antgalo priešo prie to, kad turėjo iššaukt kiekvieno vardą, kas aukavo po 2 dol. ir klausiti, per ką nori siųsti. Bet nei vieno neatsirado, kuris but norėjęs siųsti per vietinį komitetą. Truksmą sukėlė iš vie-tinių klerikalų veikėjų, SLRKA. vietinės kuopos sekretorius R. Kundrotas ir D. Toporaukas. Taipogi buvo pritaręs ir viet-nio fondo pirmininkas J. Viži-nis. P-as St. Šimkus nesitikėjo sulaukti tokį neužsitikėjimą nuo savo žmonių (dešiniųjų). Po visa to p. Šimkus labai susi-judino ir susinervavo.

Vietiniuose anglų ir francūzų laikraščiuose buvo žinių apie p. St. Šimkaus prakalbas ir Manchesterio svetimausių laik-raščiuose žinias padavė p. N. Rastenis. Garbė tiems, kurie darbuojasi naudai ir vienybei mūsų brolių lietuvių.

Aš žinau.

WESTFIELD, MASS.

Jau buvo minėta, jog mūsų kolonijoj iškilo didelis streikas. Kaip matosi, tai streikieriai lai-mės. Sausio 17 d. sustreikavo visos mažesnės dirbtuvės,

o sausio 19 d. pradėjo dirbti Pope Mfg. Co., kuri pakėlė savo darbininkams algą ligi 2 dol. ir sutrumpino darbo laiką ligi 8 val. į dieną. Bet iki liepos mėn-sio darbininkai dar turės dirbti po 9 val. į dieną, o nuo liepos mėn. — po 8 val. Taipogi ir mažesnės dirbtuvės, kurių darbininkai nei dienos negavo išstreikuoti, pakėlė darbinin-kams užmokesnį. Tik H. B. Smith Co. dirbtuvės dar laikosi. Kompanija duoda darbinin-kams už 9 val. darbo dieną 2 dol., o už 8 val. — tike 1 dol. 75 c. Dar nežinia į kurią pusę dalykai pakryps.

Sausio 21 d. naktį atlėkė ant Baižikinės (? Red.) dirbtuvės, kur dirba Rusijai amuniciją, nežinomas aeroplanas, nusilei-do visai žemai, aplėkė aplink dirbtuvę ir vėl nulėkė. Niekas nežino, iš kur ir ko jis atlėkė. Dabar beveik visi spėlioja, kad tai greičiausia bus vokiečių dar-bas. Sekančią dieną darbininkai dirbo su baimė, kad neiškiltų dirbtuvė eksplozija ar kas kita. Dirbtuvė yra šale miesto. Darbininkų baimę padidino dar labiau žinia, jog iš akmenų skal-dyklos, kur dirba italai, prapuo-lė 50 svarų dinamito ir dvi bom-bos, kurios gali but panaudotos sugriovimui augščiaur paminė-tos dirbtuvės.

Didelis burys policistų dabo-ja miestą ir streikierius.

Daktyvas.

LAWRENCE, MASS.

Sausio 21 d. š. m. Everett dirbtuvėje liko mirtinai sužeis-tas J. Paulavičius. Nutrukę jam ranką ir sutriuškino koją. Jis buvo nuvežtas į ligonbutį, kur po 6 valandų pasimirė.

J. Jud.

MANCHESTER, CONN.

"Ateities" Nr. 9 š. m., kur kalbama apie vietos miestelio dirbtuves ir uždarbės įsiskver-bė dvi paklaidos. Pirmiausia, kur sakoma, jog popierių dirbtuvėse už 10 valandų dienos darbą paprastiems darbinin-kams moka nuo \$1.85 iki \$2.10, o tie, kurie dirba nuo stukių, uždirba \$2.55 ir daugiau. Tur-but ne popierių dirbtuvėse, bet paprastose šilkų dirbtuvėse už 10 valandų dienos darbą papra-tiesiems darbininkams moka-ma nuo \$1.85 iki \$2.10, o tie, kurie dirba nuo stukių, uždirba \$2.55 ir daugiau. Popierių dirbtuvėse čia uždirba (dirbant po 10 val. į dieną) \$1.80 ir daugiau. Tas pats ir muilo dirbtuvė.

Toliau, kalbant apie vietos lietuvių draugijėles ir kuopas pasakyta, jog čia yra SLRKA. 16 kp., o turi but SLRKA. 164 kp.

J. G-tis.

CHICAGO, ILL.

Jaunų Socialistų lygos vakaras. Neseniai susitvėrusi "Jaunų Socialistų Lygos" vietinė kuopa parengė pirmą vakarėlį. Pakvietė visą vietinį laisvą jaunimą dalyvauti ir subatai, sausio 15 d. prisitartinus susirinko didis skaičius jaunuomenės. Buvo jaunuolių su širdyje degančia kovos liepsna, buvo ir nuošaliai stoviniu jaunuolių, rimtų, šiam žmonių gyvenančių.

"Aušra" atvėrė savo duris jaunimui su linksma širdžia. Jos paprastos tamsios sienos su savo juodomis tolyčiomis ir taip kreida apibarstytos grin-dys rodosi tik šoka ir šypsosi kuomet mato jaunimą žaidžiant. Viename kampe juodasis pe-čius iš to džiaugsmo kad rija tai rija anglis, ir tik už sienų ver-kenčio šalto vėjo sugėdintas iš gėdos paraudo.

Pertrauka žaismėse. Pirmi-ninkas Lygos praneša, kad da-bar tuoj bus pradėtas šio vakara-programas ir tampa pakviestas

p. T. Davidonis, vienas iš Lygos veikliausių narių kalbėti temoj: "Tikslai bei siekliai J. S. Lygos". Kalbėtojas tarp kitko sako: "Ašai, žinote, — ašai manau ne-reikia man daug aiškinti apie tikslus šios organizacijos, nes visiems jie yra gerai žinomi. Gilintis labai į juos nebutų galima, nes negalėčiau per pus-valandį viską išaiškinti; žmogui reiktų ne valandos ar dienos, bet metų ar trijų iki supažin-dintumei su tikslais."

Lyga dar tikitai susitvėrus vos mėnuo ar kitas.

Toliau: "Koki tikslai bėpar-tivio jaunimo gal buti? Jie negali turėti gero tikslo. Ana, kad ir Amerikos visuomenė bė-partyvė, ji renka geriausį žmo-gų. Kadir šie bėpartyviai išrin-ko majorą Thompsoną, Wilsoną ir visus kitus.... Ar gali bėpar-tiviai parodyti, kad nors vienas lyderis svieto buvo bėpartyvis? Tokie lyderiai kaip Bebelis ir Liebknechtas buvo partyviai išauklėti."

Baigiant kalbą pranešė: "Mes pasamdytime mokytoją, kuris išmokins jaunimą valcuoti, šokti. Todel visi prisirašykite. Šitokių vakarų rengsime daž-niau, kas savaitė—kita."

Užbaigia kalbą, jaunimas su aplodismentais ačiuoja.

Seka dainos, eilės, monologas ir vėl eilės. Ir vėl kalbėtojas pakviesta.

Šį kartą kalbėjo p. Gubavičia temoje: "Poezija." Buvo dau-giau prelekcija, negu kalba. Darydamas palyginimus eilių, kurios eina į gurbą su eilėmis Jovaro ir Lietuvos poetų patal-pintų "Bare", išaiškino kas yra poezija ir kaip sutveriam.

Vėl deklamacija ir potam žaismės ir šokiai. Tęsėsi iki vė-lybiam laikui nakties.

Leista "Baras" išlaimėjimui daugiau gavusiam atvirčių. Išlaimėjo panelė, kurios vardo nesužinojau.

Jaunutis.

TEATRAS.

K. JASIUKAIČIO "PRISIKĖLIMAS".

Sausio 22 d. So. Bostono Lie-tuvių svetainėje LSS. 60 kp. pa-statė naują K. Jasiukaio 5 ak-tų dramą: "Prisikėlimas". Dra-mos turinys toksai. — Pirmame akte Polezajevs, inžinie-rus, atsisako išpildyti darbinin-kų prašymą — sugrąžinti jiems senąsias darbo sąlygas ir senąjį užmokesnį (mat, buvo numa-žinta), vieton to pašaukia per telefoną policmeisterį su sargybi-niais ir šimtinę kazokų. Šiems pribuvus į fabriką iškila riaušės. Įdukę darbininkai su basliais įsi-veržia fabrikos kontoron ir už-puola patį Polezajevą, bet šis ima šaudyti, tuoj keletą nušau-ja įsai pats ir pribuvusi policija, darbininkai įtūžę padega visą fabriką...

Antras aktas — pirmasis pa-veikslas sename miesto parke, kame ant suolo sėdi nežinia nei kaip, nei iš kur atsiradęs Poleza-jevs. Parkan ateina Nilovas, skaptorius, su Bobrovskaja, ku-ris kalbasi apie nakties puiku-mą, meilę ir kt. Nilovas netikė-tai pamato Polezajevą, supažin-dina su Bobrovskaja, kurią reko-menduoja "žmona", bet kuri ofi-cialė žmona nebuvo. Bobrovskaja užprašo Polezajevą pas save į namus, bet Nilovas neina ir pa-silieka. Čia ateina Bordina, ku-rią Nilovas buks labai mylis ir kurie bučiuo'asi... Tuo tarpu (antrame paveiksle) kokiam-tai salione susirinkę "dailinin-ky", "artistų", "rašytojų" bei "žurnalistų" burys, tarp kurių viena "dama", "filosofuoja" apie spiritizmą, daile ir kt., taipgi apkalba nesenai buvusį atsitiki-ną Polezajevo fabrikę. Jiems bekalbant įeina Bobrovskaja su Polezajevu ir rekomenduoja

"naują svečią". Įvisi susiraukia, nes pasipiktina draugyste žmo-gaus, kurio rankos esą "suteptos kraujais". Visų gi kantrybė iš-senka, kuomet Polezajevs pa-niekinančiai atsiliepia apie vieną dailininką-karikaturistą, patar-damas jam nupiešti ne veidą ar rubus, bet žmonių širdis ar bent akis. Susirinkusieji pareikalau-ja, kad Polezajevs išeitų, nes jie nenorį su žmogžudžiu vien-a-me kambaryje buti. Polezaje-vas sutinka išeiti, bet pabriežia, kad darbininkų užmušėju pada-rė jį jų (arba tokių) draugi-ja. Su juo išeina ir Bobrovskaja. Pasilikusieji gi nutaria Poliza-jevą boikotuoti.

Trečias aktas Bobrovskos na-muose. Bobrovskas su Polezaje-ju mylisi. Ateina "draugijos" (visuomenės) atstovai (trys iš jų pačių "dailininkų", "rašyto-jų") Bobrovskai pranešti, kad ji arba turi išvaryti iš savo namų Polezajevą, arba ją taipgi boiko-tuosią. Bobrovskas pasirenka boikotą. "Atstovai" išeina, bet netrukus ateina su vizita Nilo-vas, kuris įeško Bobrovskos meilės, bet ši jį atstumia. Ne-trukus ateina du girti "dailinin-kai", ir vienas iš jų iš širdies iš-sipasačioja, kokie yra niekšai vi-sa ta "draugija" — rašytojai, dailininkai ir tt.

Ketvirtame akte — Polezaje-vas savo kambaryje. Ant sienų Markso ir Bebelio paveikslai, ant stalo knygos... Jis jau darbi-ninkų organizatorius ir agitato-rius... Su Bobrovskaja buvo jau persiskyrę, nes jų "budas neti-ko" — ji pasiliko "svietiška mo-teris", o jis "prisikėlęs". Kaip, del kokios priežasties — nežinia. Kalba apie sėdėjimą kalėjime (nežinia už ką), galvojimą. Ga-na to, kad darbininkai jam akiai tiki ir pilnai atsidavę, ir nežiu-rint, kad atėjusieji fabrikantų atstovai gundo darbininkų rei-kalus parduoti — įsai tvirtai laikosi ir visus vietų ir kt. pasi-lijimus atmeta...

Penktame akte — Polezajevs jau dedasi savo daiktus ir ren-giasi išvažiuoti "gal į Ameriką", nes čia "streikas laimėta" ir "darbas jo laukia kitur". Įeina Bobrovskaja su Bordina atsi-sveikinti, o Bobrovską atsiveja Nilovas, kuris, pasirodo, suve-džiojęs Bordiną. Pasirodo Nilo-vo visos niekšiškas, Bordi-na apalpsta, o Bobrovskaja su Polezajevu, atsiminę senąją meilę, bučiuojasi...

Uždanga.

Stengėmies perduoti veikimo branduolį. Režisierius prieš vai-dinimą publikai sakė, kad veika-las parodys žmonių draugiją pa-siskirsčiusią į du griežtai prie-šingus abazus, — draugiją, kuri skriaudžia mažuosius ir auklėja prasižengėlius. Taipgi tasai veika-las parodysias prisikėlimą, — aušrelę vilties darbininkams. Deja, iš vaidinimo nieko pana-šaus nebuvo galima matyti. Mes matėme ne žmonių draugiją, pa-siskirsčiusią "į du abazus", bet iš vienos pusės gauja ištvirtu-sių gatvės "artistų", ant kurių kuno yra tik frakai, bet kuriuo-se nėra nei dvasios, nei inteli-gentiškumo, iš kitos gi pusės — ne kenčiančius darbininkus, bet tik ateinančius į kontorą ir pas agitatorių, arba su basliais ran-kose besidaužančius tamsiausius žmones... Ar gi tai žmonių drau-gija — ar tai visuomenė? Kas-tas Polezajevs, kuris skriaudė darbininkus ir be pasigailėjimo juos žudė, o paskui — vorto marksininkų-socialistų, agitato-rių, darbininkų ištikimiausių draugu? Įsai, berods, "prisikė-lė". Bet ar tame gali buti dar-bininkų "aušrelė vilties"? Ar darbininkai, tikrojo darbininkų draugo žvilgsniu žiūrint, gali ti-kėtis išganimo iš inžinierių ir fabrikantų Polezajevų, kurie, pirma susitepę rankas darbinin-kų kraujais, paskui juos veda "kruvon" prieš tokius pat, kaip buvo įsai? Ar tai darbininkų "aušrelė vilties" nėra pačiuose darbininkuose? O autorius

mums nedavė nei vieno savo rei-kalus suprantančio ir mokančio juos vesti darbininko — jis da-vė vien gaują bėprotiškų riauši-ninkų ir kelis visiškai aklius agi-tatorių (dargi tokių, kaip Pole-zajevas!) įrankius.

Tai visuomeninė dramos pu-sė, kuri, sulig autoriaus, turi bu-ti vadovaujama ir ideališka. Dailės žvilgsniu — iš K. Jasiu-kaiočio turime teisę reikalauti daug daugiau. Skandalas ir riaušės fabrikos kontoroje, be gilesnio tų atsitikimų psycholo-giško momento nušvietimo, ne-daro jokio įspūdžio, o scenos par-ke, salione ir kt. taip jau papras-tas ir banališkos, prie tam dar taip be vidujinio ryšio paduotos, kad... dažnai išrodo tiesiog tuo, ką rusai vadina "balaganščina". Psychologijos gi — dvasiškų pergyvenimų momento ir pasi-elgimų priežasčių neįieškioke. Svarbiausieji pozityviai asme-nys, kaip Polezajevs, Bobrovskaja — viską daro ir kalba ne delto, kad butų gyvenimo ver-čiami taip daryti ir kalbėti, bet delto, kad autorius idėjo į jų lu-pas tokius, o ne kitokius žodžius ir liepė taip daryti... Tai žmonės visai negyvi — manekenai. Iš svarbiausiųjų asmenų psy-chologiškai išlaikytos figūros yra tik Nilo (skulptoriaus) ir Žubžickio (dailininko) — pir-masis donžuanas, o antrasis al-koholikas.

Apskritai matyti, kad auto-rius norėjo padaryti didelį efek-tą kaip pastatymo platumu, taip ir idėjų bei minčių gausu-mu. Deja, atskirų minčių ir at-skirų scenų yra nebologausių, ir kad tai, kas veikale yra ge-riausio, butų silpnesnės vietos prie geresnių ir tobulesnių, — gal ir turėtume tikrą sociologi-šką dramą. Bet sutraukus vien-on vieton iš darbininkų pusės pačius akliausius ir tamsiausius gavalus, o iš "visuomenės" — paskutinius girtuoklius, ištvir-kėlius arba psychopatus — juk negalima visuomenės gyvenimo dramos parodyti.

Vaidintojai-mėgėjai, matyti, buvo daug darbo padėję, bet pa-prastiems darbininkams tokios gyvenime nesutinkamos scenos labai gerai sulošti vargu bau galima.

A. R.

Laiškai iš Paryžiaus.

LAIŠKAI IŠ PARYŽIAUS.

Nors ir nelabai mėgstu gir-ties, bet prie tokių laikų turiu truputi... Ir čia nuo galo iki šonui išpasakosiu apie savo gyvenimą.

Valgau daugiausia baltą duo-ną ir geriu vandenį... O kaip kada, ant švenčių, sukremtu galą dešros, sugriaužiu surį, ar tai žolynės išverdu užkūręs saują laikraščius, kurių pas me-ne laikšanešis atveža su ralais kas dieną. Taipogi ir kitokių gardumėlių paragauju, bet tik ne visada, mat nesu poniško ap-sigimimo. Dirbu visas dienas, ir miegu tik naktimis, nuo 11 valandos iki 5 ryto, bet kaip kada gavęs lietuvių laikraščius skaitau iki 1 valandai nakties, ir tada miegu visas 4 valandas... Tik kad neprimiegočiau dau-giau ir kad šeimnininkas nepa-varytų nuo darbo, tai turiu didė-lį laikrodį su varpais... Šis kaip užgaudžia, tai ir prikelia...

Butą turiu gražiausiame Pa-ryžiaus name ir ant augšto kal-no, nuo kurio galima matyti truputis ir Amerikos pakraščius... Už tai, kad leistų gyventi, moku pinigų, ir kaip kada dar primetu ant šnapso...

Gyvenimą apsirenku ant paties viršutinio stovio, nes nemėgstu, kad kas kartus ant-mano makaulės; taip gi visada esu netoli dangaus ir Dievo, nors poterių niekada nekalbu ir į bažnyčią irgi neinu.

Tik dabar, kaip karės mete, truputi baisoka, bet aš, kaip

kad turiu gerą pakaušį, ir greitai susiradau apsaugą nuo vokiškų špižinių obuolių... V-sas lubas apkaliau su laikra-ščių numeriais — "Ateities", "Rankpelnio", "Vienybės Lie-tuvninkų", "Kovos" "Laisvės". Ir krisdama vokiška bomba vi-teik turės ir vieną iš tų laikra-ščių suplėšyti; tokiu būdu ame-rikiečiai gaus tiesą reikalingą nuo vokiečių valdžios atligimin-uz mano kojas koki milijon markų.... Tek tik nelaimė, kad dabar nebeatskrenda tie zepi-linai, matyt pabijojo....

Sakau, ta karė, tai ir yra ne-mielasirdinga. Kas ją išgaudžia, tai tikrai nevertas nei lietu-škų barščių. Butų laikas jau jau atiduoti savo pakaušį na-noms ant naudos.

Taip, pirm karės, kada dangų nebuvo baisus del vokiškų mechiniškų paukščių, tai i-rojuje nebutų buve geria-kaip kad buvo čia gera Pa-ryžiujė. Bet dabar, tai rodo, kad tik vieni velniai tesidang-po tas begalines gatves... Tam-su taip, kad kas ir su pagaiškė-durtų į akį ir tai nematytum. Jeigu rankos atkišęs nelauka nepamatai, kaip nosis įsibeda keno kupra. Ir tai dar gera-bet sergėk Viešpatie, kad ne-sieną!... ir turi eiti į namus s-numušta nosim. Dabar tai daug atsirado benosių, kad ne-baisu į juos ir bepažiūrėti. Tai tikra Dievo koronė!... Geria-jau nesirodytų ir ant gatvių. Dabar kitas gali ir labai kitai-pagalvoti....

Grįčioje ir negeriau, — tu-pasikakinti mėnesio šviesa i-tiek, o ne, tai archangelas at-piškia. Jei dar pavalgės ge-rai, o apsaugok Augščiausias-alkanas, tai lempas, šakalio-žvakes, taip ir surija...

O vertelgos savo "butiniū" (kromelius) turi apsviesti dulkėmis, arba langus už-pinti blynais, nes kitaip į gat-vėsios nevalia parodyti.

Taip baisu, rodos, kad butum atklaniuose, kur buk žydus da-udžaryti katalikai. Dabai-čia ir katalikas turi lindėti i-tais smarvėms. Oi kaip baisu!

A. Bartaševičius.

Redakcijos atsakymai.

J. Jud. Apie Davis & Furber Co. (North Andover'jy) darbi-ninkų streiką jau buvo "Ateit-tyj" rašyta. Žiur. "Ateities" Nr. 10, "Ivairių žinių" skyrių žinutė iš Lawrence įdedama Rašinėkite mums dažniau.

Rezety Vainikui. Korespon-dencija apie "medines vestuves" pasivėlino — išspausdinome jau pirmiau gautąją. Meldžiame ra-sinėti.

K. Vaicek. Ačiu už laiškų ko-pijas ir ištraukas iš laikraščio, bet kadangi nieko naujo, ko ne-butų žinoma, nepranešta, tai nespausdiname.

"ATEITIES" SKAITY-TOJŲ DOMAI.

Gerbiamieji: — Mainydami adresą būtina turite paduoti e-nąjį ir naująjį adresus. To r-padarius, mes negalime perm-nyti Jusų adresu. Taipgi mu-nant adresą reikia stengtis ir aiškiausiai parašyti savo vardą, pavardę, adresą ir vietą.

Kreipianties su koku nors eikalu į "Ateities administraciją ar redakciją, ir jei laišk-e ra pasirašyta nors vardas pra-vardė rankos raštu, tai toks aiškas turi buti užlipintas ir pridėta markė už 2c., kitaip tų aišką numeta arba reikia už jį primokėti adresatui. Norėdami gauti atsakymą, visados turite įdėti markę už 2c.

"Ateities" Administracija.

A. L. T. Sandaros reikalai.

MUSŲ VISUOMENĖ PASVEIKINIMAS.

Philadelphiaus Naujų Me-
tų suvažiavime išrinktas
Amerikos Lietuvių Tautinės
Sandaros pirmininku. —
skaitau už savo priedermę
pasveikinti Jus, gerbiameji
Tautiečiai!

Organizacijos gyvenime
nuo pirmininko daug laukia-
ma. Jam skiriama būti ofi-
cialiu organizacijos vadu, jo
sios idealų plėtotu, josios
darbų vykdytoju. Jam, pa-
galia, pavesta sergėti orga-
nizacijos pakraipą nuo iš-
krypimo. Tą viską, kaip
A. L. T. Sandaros pirminin-
kas, iš visos savo galės
stengsis pildyti.

Tame, tečiau, dalykas ne-
pasibaigia. A. L. T. Sanda-
ros uždavinys — susieti
visus tautininkus į milžini-
ką būrį, sutraukti į krūvą
visos mūsų išblaškytos pa-
stangos, — kad tuo pasek-
mingiau darbuotis Lietuvos
ir lietuvių tautos labui. —
Tojo darbo pasisekimas pri-
klauso jau ne nuo pirminin-
ko, bet nuo mūsų visos me-
nės. Mūsų gerbiamei veikė-
jai, mūsų klubai, mūsų skait-
lingos draugijos bei organi-
zacijos savo veiklumu bei
prielankumu tik ir gali pir-
myn pastumti Sandaros vei-
kimą tautiškoj dirvoj.

Jūs, todėl, veikėjai, or-
ganizacijos plačioji mūsų
visuomenė, — kreipiuosi
Sandaros vardu, — nuo Jūsų
laukiu Sandarai užuojautos
ir prielankumo, — Jums pa-
vedu Sandaros vystimasi ir
plėtojimą! Sandaros rei-
kalai, tai Jūsų — mūsų tau-
tos — reikalai! Sandara
augo — jei panorėsit, Sanda-
ra žlugs — jei jos nepalaikys-
it!

Bet ar gali but kalba apie
žlugimą? Juk mūsų visuo-
menė tvėrė Sandarą, kad ji
gyvotų — plėtotųsi, kad jo-
sios prieglobstį susispiestų
visos tautiečių pastangos,
— kad tuomi galima but galin-
gai atsverti mūsų tautinės
ateities nulėmimą. Ir Sanda-
ra augo, — plėtosis, — tik
darbo reikia iš Jūsų, — visuo-
menė!

Jūs, todėl, tautiečiai —
veikėjai, organizacijos!
Remkite Sandarą, dėkitės
į jos prieglobstį, — parody-
kit, kaip brangus Jums tau-
tinis idealas — kaip brangi
tautos skaistesnė ateitis!

Jūsų, ir lietuvių idejos
tarnas,
Romanas Karuža
A. L. T. Sandaros Pirm.

**KAIP ŽIURI Į A. L. T. SANDA-
RĄ JOSIOS CENTRO
KOMITETO NARIAI?**

"Lietuvos" Nr. 3 yra surink-
ta išspausdinta nuomonė
ALTS. centro valdybos (tik ko-
del nevisos? Truksta dviejų ko-
miteto narių — p. Vinikailio ir
Dr. Bacevičiaus) narių. Spau-
dinaime čia tuos laiškus išsitus,
pabrėždami tas jų vietas,

kurios mums rodosi charakteri-
giausiomis. Savo nuomonę nie-
išreiškiame straipsnyje: "Ro-
mantizmas ir politikos darbas".
Red.

Amerikos Lietuvių Tautinė
Sandara — nėra nauja partija.
Yra tai tinkamiausias mūsų sąly-
gose susiorganizavimas tos mu-
sų žmonių dalies, kuri auklėda-
mi galingą tautinį idealą, lig šio
laiko buvo išblaškyta, betvar-
čiai išmėtyta po visą Ameriką.
Taip vadinama vidurinė sriovė
gyvuoja nuo pat pradžios mūsų
tautinio atgijimo, aiškiau apsi-
reikšdama pirmiausia Kudirkos
"Varpe" ir nuo to laiko be per-
traukos plėtodamasi iki mūsų
dienų. Su emigracija — viduri-
nės sriovės idealai persikėlė į
Ameriką, kur ir užsilaiko nesu-
teptame savo tyrume.

Vidurinė sriovė — tai ne re-
akcija prieš tikėjimą — kaip tu-
lose mūsų tautos sluoksniuose
manoma. Yra tai toji mūsų
tautos dalis, kuriai brangiausia,
aukščiausia visuomeniu idealu
yra lietuvių tautos palaikymas,
ir tame, žmonių ypatingus įsi-
kinimus, kaip tikėjimiskius taip
ir ekonominius, — geidžiama lai-
kyti už privatinę žmonių nuo-
savybę. Vidurinė sriovė savo
didžiūmą, susideda iš tikinčių
žmonių — katalikų, — bet tą sa-
vo sielos įsitikinimą geidžia lai-
kyti nuošaliai tautiškai visuo-
meniško gyvenimo, kad nevaržyt
jojo liuso plėtojimosi, — ir
tame slepiasi jos skirtingumas
nuo kitų mūsų sriovių.

Amerikos Lietuvių Tautinės
Sandaros uždavinys yra sukie-
sti išblaškytos vidurinės sriovės
pastangas, kad tuo galingiau
ir pasekmingiau apsiereiktų mu-
sų tautiniame gyvenime. Idealo
žvilgsniu A. L. T. Sandara nie-
ko naujo neįneša į mūsų gyven-
imą, — ji tik stengiasi išreikšti
suralizuoti tą mūsų visuome-
nės idealą, kuris, galimybių for-
moje, gulėjo užslėptas mūsų mi-
nios gėlmėje. Ir nėra abejonės,
jog A. L. T. Sandaros gyvenim-
as bus pasekmingas. Ameri-
kos Lietuvių visuomenė, bent jo-
sios dalis — t. v. "tautininkai",
senai jau pageidauja tautiniai
išsireikšti, kas, tinkamos orga-
nizacijos stokuojant, nebuvo jai
leista. Dabartės, A. L. T. Sanda-
ra yra toji organizacija, kuri
galės vesti mūsų žmones prie
tautiniai-kultūrinio plėtojimosi,
— todėl jina, be abejonės, ir bus
mūsų visuomenės remiama.

Blaivai žiūrint į mūsų tautinį
gyvenimą — lengvai galima pa-
stebėti, jog A. L. T. Sandarai
lemta yra tapti mūsų gyvenime
šios valandos reikalų reikėja.
Todel, galime but įsitikinę, jog
trumpame laike jos prieglobstį
susispiės Amerikos lietuvių mil-
žiniška dalis, — toji dalis, ku-
riai visu-augščiausiai rupi lietu-
vių tautos likimas ir ateitis. Ne-
tolima toji diena, kuomet prie
A. L. T. Sandaros priklausys vi-
sos mūsų tautiškos draugystės,
visi mūsų žymiausi veikėjai, —
Sandara, skaitydama tuomet sa-
vo eilėse nemažiau šimto tūk-
stančių narių, — varys galingą
tautiniai-kultūrinį darbą, plėto-
dama tarpe mūsų žmonių ap-
švieta, proto bei jausmų prakli-
numą, ir tautinį susipratimą.
Romanas Karuža
A. L. T. S. Prezidentas.

Žiūrint į naujai susitvėrusią
Amerikos Lietuvių Tautinę San-
darą, manau kad nors kartą pasi-
liko padėtas pagrindas rimtam ir
prakilniam Amerikos Lietuvių
kultūriniam darbui. Pamati-
niai A. L. T. Sandaros princi-
pai užgirti ir priimti Philadel-
phijos suvažiavime nėra nau-
jais. Nesa taip vadinamos iki
dabar vidurinės sriovės veikimas
visuomet buvo paremtas tais pa-

Photo by American Press Association.

Modeliai 50.000 čėverykų, kuriuos belgų n. n. k. šelpti komisija pasiųs bel-
gų vaikams.

čiais principais bei idealais, tik
jie nebuvo apibendrinti ir viešai
paskelbti. Tą atliko tik pereit-
asis vidurinės sriovės veikėjų
suvažiavimas.

Amerikos Lietuvių Tautinės
Sandaros pamatiniai principai
bei idealai išreiškia mūsų tautos
širdį, jos gyvybę. Tauta juk,
kaip ir žmogus, iš įvairių orga-
nų susideda, bet pas žmogų, ku-
omet paliauna širdis plakusi, ir
visa tautos gyvybė tur žlugti-
nykti.

Dėsnis aiškus. O vienok lietu-
vių dabartiniame veikime da-
romi bandymai idant parodyti,
buk organai ir be gyvybės, be
širdies gali gyvais išlikti. Jei-
gu tas daroma per klaidą, —
reik pataisyti ją. Jeigu daroma
su intencija, išsivadėt jos!

Dabar, kada Lietuvos širdis
pasiliko karės kardo sužeista, —
veik mirtinai sužeista, — mus,
amerikiečių lietuvių, bendru ide-
alu privalo būti nešimas LIE-
TUVAI pagalbos.

Esame vergais ir padonais ga-
lingųjų, — tą jaučiame patįs, ir
visas pasaulis mus tokiais mato
(jeigu tik mato). Liuosybės ir
žmoniškų tiesių juk visiems lie-
tuvams bendrai reikalauji reik.
Todel ar neprivalo tas buti ben-
dras mūsų visų idealas?

Esame moksle ir apšvietoje
atsilikę nuo visų tautų. Mūsų
gentės žmonės (kaip čia Ameri-
koj, taip ir kitur) ar tai vaizbos
srytyje, užima praščiausias vie-
tas, gauna mažiausią atlyginimą.
Tas visą tautą bendrai paliečia
ir todėl turėtų buti visų lietuvių
idealu šviestis ir gelbėti mūsų
tautos vienutėms toje srytyje.
Visa tai ir dar daugiasu prakli-
nių uždavinį inėjo Amerikos
Lietuvių Tautinės Sandaros pro-
graman. Visi veikėjai, dalyvavę
suvažiavime, šituos principus
širdingai parėmė. Parems juos
ir visuomenė.

Amerikos Lietuvių Tautinė
Sandara, akivaizdoje to viso, ką
ji pasiryžo veikti, ir kokius prin-
cippus atstovauti, turi ateityje
pasilikti tuomi cementu, kuris
sujungs visus lietuvius bendran-
ryšin, idant dirbti ir kovoti už
mūsų tautos gyvybę, bei išliki-
mo ir liuosybės idealus.

Toks tai yra mano manymas
apie naujai susitvėrusią organi-
zaciją ir apie jos ateitį.

J. V. Liutkauskas.
Amerikos Lietuvių Tautinės
Sandaros Vice-Prezidentas.

Susitvėrusi naujais metais
Amerikos Lietuvių Tautinė
Sandara sukėlė įvairių nuomo-
nių. Vieni mano, kad ji susitvė-
rė kovojimui su kitomis sriovė-
mis. Vieni spėja, kad ji kovo-
sianti su katalikais, kiti-priešin-
gai: kad kovosianti su socialis-
tais, laisvamaniais ir t. t. Tokios
nuomonės yra klaidingos.

Šita nauja organizacija nesu-
sitvėrė tam, kad peštis su kito-
mis partijomis, ar sriovėmis —
peštynių ir taip jau pas lietuvius
perdaug yra. Ji susitvėrė kaip
sykis todėl, kad visas kitas lietu-
vių partijas ir srioves trauk-

ti kruvon prie bendro veikimo
nekuriose svarbiuose reikaluose,
apeinančiuose visą lietuvių
tautą.

Dabartinis kritiškas Lietuvos
padėjimas pagimdė keletą tokių
reikalų, kur skirstymosi nepri-
valo buti.

Sėlimas lietuvių nuo karės
nukentėjusių yra vienas iš tokių
reikalų. Kuomet lietuvių tau-
tos medis tapo karės kirviu pa-
kirstas ir pradėjo vysti ir grę-
sia nudžiuvimu, tai jo gyvybės
palaikymui būtina reikalinga
šaknis, kuri rinkytų maisto syvus
ir perduotų juos kiekvienam vy-
stančiam to medžio lapeliui ir
žiedeliui.

Badas, ligos ir vargas išsi-
sklaidžiusių po visą Rusiją lie-
tuvių reikalauja kuogrečiausio
gelbėjimo, kad tie mūsų broliai
nežūtų. Tai sėlimo darbas, ku-
jį pasekmingiausiai galima atli-
kti tik visiems lietuviams ben-
drai veikiant.

Politiškas lietuvių tautos liki-
mas — tai antras svarbus reika-
las, kuris visiems lietuviams pri-
valo lygiai rūpėti ir kuris bend-
rai visų lietuvių turi buti varo-
mas.

Žinome, kad karė kada nors
visgi baigsis, kad po karės bus
pakeltas įvairių mažų tautų
klausimas. Kas bus iš to, jeigu
mes, lietuviai, busime išsiskaldę.
sakysim, kad lietuviai-katalikai
pasirūnėta tautų konferencijon
vieną prašymą su reikalavimais,
tautiečiai — kitą, truputį kito-
kioj formoj; socialistai — tre-
čia, dar kitokioj formoj. Kas
iš to gali išeiti? Atsakymas
lengvas. Jie nežino patįs, ko jie
nori, nes pas juos pačius dar
nėra jokio susiklausimo, — taip
atsakys lietuviams.

Kas pažįsta nors šiek-tiek is-
toriją, tas žino, kad tautos, ku-
rios neturėjo sutikimo bent vie-
name svarbiausiame principe —
žuvo. Todel nėra abejonės, kad
jeigu ir pas mus viešpataus vi-
durinė betvarė ir nesutikimai
Lietuvos šėlimo ir Lietuvos
liuosybės klaisime, tai mes daug
neatsieksime.

Naujai susitvėrusios Tautinės
Sandaros didžiausia užduotim
yra ne sėti ginčus, ne gimdyti
peštynes tarp lietuvių partijų
ir sriovių, bet traukti jas vi-
sas vienon kruvon bent viršmi-
nėtų svarbiausių reikalų atliki-
mui.

Tam tikslui ir suvažiavo mu-
sų žmonės Philadelphiaus: kad
išreikšti savo nuomonę ir kad
prigamtinai šio-ka-tokią papėde,
ant kurios visi lietuviai galėtų
susieiti ir bendrai dirbti.

Be abejonės, susirinkusieji
Philadelphiaus suvažiavime tau-
tininkai neabejotinai parodė ty-
rą ir širdingą norą veikti sykiu
su visomis kitomis sriovėmis.

Dabar priklausys nuo kitų
sriovių parodyti, ar jie reikala-
uja Lietuvai liuosybės, ar jie my-
li ir kaip myli lietuvių, ar jie
nori dirbti kaip "lygūs su ly-
giais" bent šėpime nekaltų ku-
dikų, senelių ir moterų, kurių

buriai miškuose slapstosi, alkį
kenčia, iš bado ir ligų miršta,
žaidžose aimanauja, ar Rusijos
bei Vokietijos užkampėse kan-
kinasi.

Jeigu mes barsimės, ginčysimės,
pešimės, o Lietuva žus —
juk neliks tada nei tautininkų,
nei katalikų, nei socialistų, nei
laisvamanių lietuvių, prarasime
viską, ir patįs prapulsime.

Sustokime, kol dar laikas. At-
mykime šiuom laiku pirmiausia,
kad mes visi esame lietuviai!
Visomis šaknimis traukime mai-
sto syvus, kad Lietuvos medis
nenudžiūtų! Naminius, viduri-
nius, šeimyniškus ginčus atidė-
kim bent tuom tarpu šalin ir
gelbėkim pavojuje esančią Lie-
tuvą.

Prie to visus šaukia širdingai
Amerikos Lietuvių Tautinė San-
dara. Tame yra jos svarbiausia
užduotis.

Dr. E. G. Klimas
A. L. T. S. sekretorius.

Kaip kultūriškai-politiška or-
ganizacija, Amerikos Lietuvių
Tautinė Sandara, netik galės eg-
zistuoti, bet galės sulosti, kaip
lietuvių amerikiečių taip ir Lie-
tuvos gyvenime, didelę rolę. Ji-
nai sutuops į save visus mūsų
veikėjus ir mūsų organizacijas.
Ką šitas reiškia, dabar dar ne-
daugelis mūsų vientaučių numa-
no, tik mažas būrelis mūsų švie-
sesnių žmonių nujaučia, kad mu-
sų susikoncentravimas paleng-
vys ir pakels visų lietuvių gyve-
nimą. Tam duoda pavyzdžius ki-
tos tautos, kurios senai jau su-
auklėjo savo tautišką vienybę
(vokiečiai, žydai ir kit.)

Apie programas, statutus,
konstitucijas mums mažiau
reiks tuom tarpu sielotis. Mums,
kaip tautai, stovi klausimas gy-
vasties ar mirties. Lietuva tapo
išardyta labiau, negu kada mu-
sų istorijoje. Pusė mūsų tau-
tos išbarstyta po Rusiją susieji-
mui su slavų rase ir išnykimui
Didžioji Lietuva, patekusi po te-
utonais, rasi dar veikiau, negu
Prūsų lietuviai, pranyks; ten li-
ko tik senukai, kurie desėtkr
metų nueis į amžinastį; ten li-
ko tik kukliai, su kuriais po desėtkr
metų mes sugrįžę nebesusi-
kalbėsime lietuviškai. Ką tada
gelbės mūsų politiški programai,
nors jie geriausiai būtų išdirbti?
Juk mes busime netekę savo
žemės ir savo tautos!...

Amerikos Lietuvių Tautinė
Sandara turės dirbti, kad pakė-
lus mūsų žmones kultūriškai ir
politiškai: suvažiavimais, pra-
rais raštais, lekcijomis, tam tik-
rais raštais, — žodžiu, palaiky-
mu mūsų išeivystėje tautiškai-
demokratinės sąmonės. Kuomet
mes galėsime paduoti pagelbos
ranką išsklaidytiems broliams
Rusijoje, Kanadoje, Skotijoje,
Argentinoje, pagaliaus mes pa-
gelbėsime visiems susidėti į dar-
bą kovoję už Lietuvos ateitį.
Vienybėje — galybė. Tą visi ži-
nome. Ir šitas didelis darbas
stovi priešais mūsų naują orga-
nizaciją — Amerikos Lietuvių

Tautinę Sandarą. Joje susikris-
talizavo mūsų tautiškai-demo-
kratiški idealai, kurie bujojo
nuo "Aušros" laikų, ir tik dabar
"žodis stojosi kunu."

J. O. Širvydas
A. L. T. S. Fin. Sekretorius.

Amerikos Lietuvių Tautinė
Sandara — tai kultūriškai-poli-
tiška Amerikos lietuvių organi-
zacija, kuri viduriniu keliu eida-
ma, turės sutraukti prie savęs
visas lietuvių draugijas, visą in-
teligentiją ir darbuosis išvieno
lietuvių buvio pagerinimui čia
Amerikoje ir nešimui visokios
pagelbos Lietuvai.

M. Bučinskas
A. L. T. S. Išdinkinas.

A. L. T. SANDAROS 5-SIOS KUOPOS SUSIRINKIMAS.

Sausio 21 d. vakare Lietu-
vių svetainėje buvo ALTS.
5-sios kuopos susirinkimas.
Atidarius susirinkimą, pir-
miausia priimta šie naujai
iširašiusieji nariai: J. Velič-
ka, A. Ivaškevičius, St. Moc-
kus, J. M. Neviackas, K. Vi-
leišis, N. Gendrolius, S. Jo-
kubauskas, J. Šarkus, A.
Bendoraitis ir K. Žibikas.
Išviso kuopa turi jau 26 na-
rius. Nutarta centro izdi-
ninkui pasiųsti prideramą
mokėsnį (po 5c. nuo nario).
Prieš prasidėjus klausimų apie
kuopos organizaciją ir agi-
taciją, padaryta šie nutari-
mai:

1. Kuopos susirinkimai tu-
ri buti kas mėnuo (ketvirtą
pėtnyčią kiekvieno mėne-
sio).
2. Susirinkimams dieno-
tvarę kiekvieną kartą iš-
anksto išdirba valdyba.
3. Naujus narius kandi-
datais užrašo kuopos valdy-
ba, o priima visuotinas susi-
rinkimas.
4. Išrinkta komisija iš 3
žmonių (K. Jurgeliuno, J.
Kerdiejaus ir A. Rimkos)
rupintis švietimo ir agitaci-
jos reikalais ir toji komisija
įgaliota rengti paskaitas,
prakalbas, debatus ir kt.
5. Užgirta A. Rimkos ple-
nas — surengti eilę praneši-
mų su diskusijomis apie po-
litikos ir visuomenės klau-
simus ir tas darbas pavesta
įkūnyti išrinktajai švietimo
ir agitacijos komisijai.
6. Vieton išvažiuojančio
M. Šalčiaus, protokolų sek-
retorium išrinkta J. Kerdie-
jus.

VALDYBOS ADRESAI:

Prezidentas — R. Karuža,
2810 Richmond st., Phila-
delphia, Pa.
Susk. — E. G. Klimas,
General Hospital, Phila-
delphia, Pa.

Fin. Sekr. — J. O. Širvydas,
120 Grand st., Brooklyn,
N. Y.

Izdininkas — M. W. Bush,
109 So. 5th st., Brooklyn,
N. Y.

(Visokie susinešimai ad-
resuojami per susinešimų
sekretorių, finansų reikalai
eina šiaip: Čekiai ar Money
Orderiai išrašomi vardu iz-
dininko, p. M. W. Bush, ir
pasiunčiami finansų sekre-
toriui, p. J. O. Širvydui.)

"Ateitis"

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Ketvergias, Sausio (January) 27 d. 1916.

Atsiunčiamieji Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisyti ir trumpina sulig savo nuostatomis. Netinkantieji spaudai smulkesnieji raštai (korespondencijos, eilės ir p.) naikinami ir autoriams negrąžinami.

NENUSIGĖSIM IR NEPRAPULSIM.

"Srovė, kuriai neišku, ko Lietuvai reikia, ar Kryžiaus, ar talmudo, ar Voltaireo ar Nietzsche's mokslo, — srovė, kuri tikrą artizmą rodė ir teberodo sėdėjime ant dviejų kedžių ir nuolatiniame veido mainyme, srovė su išsekusiais tautiniais jausmais — negali vesti tautos reikalų, ji turi eiti pas kuitus."

Su tokiu, pilnu puikybės ir pasididžiavimo, tonu sutiko mūsų katalikų klerikalai A. L. T. Sandaros pakvietimą — susirinkti ir bendrai aptarti visų srovių bendrojo darbo sąlygas ("Darb." Nr. 9). Deja, kaip ir pritinga jezuitų etikos pasekėjams, jie viešai apie tai prabilo tik po to, kaip socialistų laikraščiuose ("Kovo") išskaitė principinį atsakymą į vienybę sueiti. Čia mūsų katalikų klerikalai tarė savo širdyje: dabar jiems kito kelio nėra, kaip tik prie mūsų, nes: "pasukę į katalikų pusę, sandariečiai bus tautai naudingi, nuėję su socialistais — jie bus tautos griovikais ir žudytojais". O kas gi tautos "grioviku ir žudytoju" norės būti? Todel ir leidžia "Darbininkas" perkunus ne tik ant Dr. Šliupo ir Rimkos, kurių "dvasios" jam jau ant kiekvieno žingsnio vaidinasi, ne tik ant tautininkų "vadų" — biznierių, kurie, sulig "Darb-ko", "nutukę iš darbininkų prakaito" (mat, "D-kas" atsiminė kleboniją...) darbininkams "į duoną nuodų primaišo", — bet ir Sandaros pirmininkui R. Karužai savo kumštini prigrąsina, kam šis paabejojęs, kas baudojantiems pirmiau reikalinga: duonos gabalas ar maldaknygė?

Šitas mūsų klerikalų manevras, po nepasisekusių, nors ir desperatiškų pastangų perskirti vidurinės srovės žmones į du priešingus abazus, — mums yra pilnai suprantamas. — Jūs dabar mūsų rankose — tarė sau klerikalai, matydami vidurinėse eilėse nevisai vienodų pažiūrų žmonių ir girdėdami, kad yra socialistų kurie "iš principo" nežada su jais tartis. Mes jus galime "priimti" — tik priimti! sako mums klerikalai, bet jūs galite tik paskui mus sekti, nėra jys niekam netikę, jys ir pakvietimus "ne ten pasiuntę" ir tt., ir tt.

Ačiu klerikalams už "patarimus" ir "komplimentus." Gazdinkite mažus vaikus savo pagamintomis "tautos griovikų ir žudytojų" baidyklėmis. Džiaugkitės savo jezuitiškais gu-

drybėmis ir laukite "skilimo" sandariečių tarpe. Mes gi iš savo pusės pasakysime: nors A. L. T. Sandaroje yra žmonių įvairiomis nuomonėmis (tai parodo jų gyvybę) ir jų tarpe nors yra žymių skirtumų, bet yra dar daugiau bendrų dalykų. Ir sandariečiai mokės susitarti ir išvien veikti, nežiurint kraštutinių gaulių pastangų padaryti juos medžiaga savųjų užgaidoms įkūnyti. Mes turime teisę gyventi lygiai su kitais, ir nenusigėsim del bauginių, nei prapulsime del kiršinių.

ROMANTIZMAS IR POLITIKOS DARBAS.

Romantizmu vadinama toksai žmonių dvasios stovis, kuomet apsirėškia ypatingos pastangos ir norai prie veikimo, prie atlikimo ko tai didžio, bet kuomet — jau tai iš nepatirimo, jau tai iš perdidelio užsidegimo — pasitenkinama augštais, dažnai neaiškiais, idealais, puikiais sumanymais ir dar puikesniais žodžiais... Privatiniame žmogaus gyvenime toksai laikas ypač matomas pirmosios meilės dienose... Tautų gyvenime — kuomet tautinis susipratimas pasiekia žydėjimo laipsnio, bet kuomet dar jo vaisius neužmezgęs. To pat prasmę kalbama apie romantizmą literaturoje, dailėje, pagaliu, ir politikoje.

Politika — yra mokėjimas ir sugebėjimas šios dienos visuomenės reikalus tvarkyti, — bet taip, kad iš to darbo būtų nauda ir ryto dienai. Politika užsiima visi visuomenės sluogsniai per savo atstovus bei organizacijas, vadinamas partijomis. Kiekviena politikos partija politikos klausimus supranta ir aiškina savaip. Delto nėra ir negali būti vienos politikos partijos. Kiekviena politikos partija pergyvena tam tikrą išsivystimo ir augimo periodą, — reiškia, kaip ir žmogus, turi užgimti, užaugti ir... pasenusi numirti, jeigu nepasitaiko prie naujai susidėjusių aplinkybių ir vėl "neatgims-ta".

Mūsų tautos gyvenimas ir tautinis susipratimas yra dar tik augimo laipsnyje ir todėl mūsų šių dienų patriotizmas — meilė prie tėvynės — yra lygi pirmajai meilei bernelio prie mergelės. Ir mūsų visuomenės srovės, besirūpindamos tautos politika, į viską žiuri per romantizmo akinius, nes yra "ligi kaklo" įsimylėjusios į savo tėvynę.

Kad taip ištikrųjų yra, užtenka geriau įsiskaityti į naujai susitvėrusios Amerikos Lietuvių Tautinės Sandaros centro valdybos narių nuomones apie savąją organizaciją. Kiek čia jausmingų žodžių, kiek puikių minčių, kiek karšto užsidegimo! Skaitai žmogus ir džiaugies išrinktųjų energijos gausumu, jų gerų norų apstumu, užsidegimų karštumą. Bet... perskaitęs kartą, antrą ir

nesuradęs nei vieno konkrečio veikimo programos formulavimo, o vien rasdamas pasigėrėjimus puikia ateitimi ir išreiškiant troškimą vienybės, — taip ir prisimėna puikios svajonės įsimylėjusių ir jų neišsėmiamas troškimas vienybės...

Meilė — yra šventas ir didelis pagarbos vertas dalykas. Sakoma, kad meilė — yra gyvenimo šaltinis. Šiuo žvilgsniu ir prie ALTS. vairo stovinčių žmonių romantizmo mes negalime nei išjuokti, nei smerkti. Ir šiuo mi rašteliu mes norėtume domą vien į tai atkreipti, kad kaip pas atskirą žmogų "įsimylėjimo" laikas pasijaučia daugeliu paviršutinių darbų ir klaidingų žingsnių apstumu, po kurio paskui seka bendro tvėrimo darbas, taip ir srovėje arba žmonių draugijoje po romantizmo turi užteiti rimtas, gilus ir organizuotas veikimas.

Pasakėme, kad privatiniame gyvenime įsimylėjęs žmogus dažnai klaidingų žingsnių padaro, del kurių kada vėliau turi net graudintis. Tai paeina iš to, kad iš didelės meilės žmogus tik į galutinį savo tikslą arba meilės objektą žiuri, apimtas vienu didžiausiu troškimu — amžinai draugauti, susivienyti... Ir del to jisai visai nemato nei trūkumų mylimame asmenyje, nei žiuri kliūčių, kurios gali ant kelio atsistoti ir visą tolimą gyvenimą užnuodyti.

Romantizmo tarpulais draugijoje apsirėškia taip pat, nes priežastis tos pačios — tėvynės meilė, bendro veikimo troškimas. Bet kaip privatiniame žmonių gyvenime dažnai pasitaiko, jog gyvendami del žmonės paskirai gali daug daugiau naudoti visuomenei padaryti ir patys laimingesni būti (iš čia praeikimo žodis — "kad aš tavęs bučiau nepažinęs"), taip ir žmonių draugijoje ne visuomet gali geriau sek-tis iš meilės (nors ir prie tėvynės) į "vienybę" suėjus. Del šios priežasties romantizmo gaidynė draugijai ne visuomet gali būti naudinga, ir reikia stengtis nuo to romantizmo pasiliuosuoti arba bent negalima akiai jam pasiduoti.

Romantizmas politikoje yra pavojingesnis ne kur kitur, nes čia turime reikalą su daugeliu žmonių gyvenimo reikalavimais, ir klaidingai žengtas žingsnis gali užnuodyti ne tik atskirų žmonių gyvenimą, bet visos visuomenės, tautos. Praktikos gyvenime bei politikoje reikia iš karšto užsidegimo, bet rimto pasiryžimo, ir ne įsimylėjusios vaidentuvės vaizdų, bet aiškaus ir šalto proto, kuris išsto apnatių ir smulkiausias savo politikos draugų ir priešų silpnības ir stipriasias puses, taipgi ir galimas kliūtis.

Jeigu romantizmas politika netinka apskritai, tai dabartiniu laiku lietuvių tautos politikai — ypačiai. Šiandien mums reikia ne žodžių, bet darbų. Bet darbai

gali sekti tik po to, kaip prieš akis turima aiškų planą — kaip, kur ir ką veikti pirmiausia, kas reikia daryti paskiau, kaip pasielgti, jeigu vienu keliu einant sutinkama nepergalimos kliūtis ir tt., ir tt.

A. L. T. Sandarai tasai planas — turi būti aiškus ir kiek galint pilnas jos veikimo programos kultūros, visuomenės ir politikos dirvoje, nes tik tada mes galėsime varyti organizuotą tvėrimo darbą, tik tada su mumis skaitysis kitos srovės bei partijos ir tik tada mes galėsime atnešti kuodidžiausią naudą mūsų žmonėms ir tautai. Be pleno gi — be programos šiandien žmones eiti — tai plaukti per jures be kompasų. Ir mes laukiame to kompasų iš ALT. Sandaros centro valdybos — laukiame iš programos komisijos.

IŠ LAIKARŠČIŲ.

Sutinka ir stovi už federaciją. VIENYBĖ LIETUVNINKŲ Nr. 3 pamini "Ateities" straipsnius apie A.L.T. Sandarą, kur mes sakome, kad ALTS. bus lemta sulošti rolė ar visuomeniniai-politikinės organizacijos, ar draugijos federacijos, tik reikėtų, kad ALTS. abiejų tų organizacijų formų nemaišytų į kruvą ir kryptų daugiau į vieną ar antrą pusę. "Vien. Liet." į tai pasako:

"Su tokia "Ateities" nuomone pilnai galima sutikti. Mes gi labiau stovėtume už tai, kad A. L. T. S. būtų labiau bendra visiems lietuviams, ne kaip siauriau politikinė. Juk veik visi lietuviai turi pasistatę idealų kovojimą už Lietuvos liuovę, už geresnę ateitį. Todel, mūsų nuomone, būtų geriau, jei A. L. T. S. statusas būtų labiau apibendrintas. Kas link nustatymo pažvalgų į tam tikrus politinius klausimus, tai vargiai jie šiandien galimi aiškiai nustatyti, tą padaryti gali tik gyvenimas. Patys gi pamatiniai principai jau nustatyti ir belieka tik jų prisilaikyti. Paskui vėl mes stovėtume už statuto apibendrinimą tadel, kad išvengtų siaurumą, kad išvengtų srovių sriovės; juk gerai žinome, kad net pamatiniais bendriais reikalais pas mus truksta darbininkų, o išsiskirčius ir sriovės, tos spėkos tik susiskaldo ir jau paskui nieko nebe-reiškia.

Svarbiausia tik kovokime už bendrus svarbiausius reikalus, nesiskirstykime. Žinoma kovokime stovėdami ant pažangių demokratinų pamatų. Smulkmenas rasime vėliau. Pagaliau dabar net į daugelį klausimų sunku nustatyti pažiūras, kuomet mažai teturime žinių iš Lietuvos, o juk visgi nuo Lietuvos mes negalime atsiskirti ir savaip veikti."

Taip tai taip. Bet pažiūros nėra toksai dalykas, kad joms nustatyti būtinai reikėtų nurodymų iš Lietuvos. Tuokart mes butume tik svetimų pažiūrų vergais. Ir į Lietuvą mes turime savo akimis žiūrėti.

Keistos nuomonės.

LIETUVA Nr. 3 kalba apie tai, kaip sutiko ALTS. socialistų ir katalikų-klerikalų spauda ir iš to daro štai kokias išvadas:

"Visi šie paviršutiniai kan-džojimai nurodo į tai, kad mūsų prieteliai iš kairiosios ir dešinėsios, matomai, geistų suskiršinti tik-ką susispietusių kruvon tautininkus ir padaryti

Sandarą keletą sau priešingų frakcijų. Mes abejojame, ar tas jiems pasiseks, nors, kaip išrodo, vienas iš veikėjų (p. A. Rimka) jau iš dalies pasigavo ant tos meškeros, kalbėdamas, kol-kas dar labai neaiškiai, apie "liaudininkų" frakciją.

Tvėrimas priešingų sau frakcijų būtų vanduo ant Sandaros priešų maluno."

Mums nevisai aišku, apie kokias "meškeras" čia "Lietuva" kalba. Kad Rimka (toli gražu ne jis vienas) ir spaudoje, (prieš suvažiavimą) ir pačiame suvažiavime, ir po suvažiavimo į ALTS. organizacijos uždavinius ir techniką kiek kitaip žiūrėjo ir žiuri, negu kiti, tai nėra ir nebuvo jokios paslapties nei "rodymusi", ir čia nei socialistų, nei klerikalų "meškerės" visai nėra kaltos. Gi "frakcijos" yra ir visuomet buvo kiekvienoj platesnėj organizacijoje (nors tos frakcijos ir neorganiz-uotos), nes kur daug žmonių, tai daug ir nuomonių. Tokios "frakcijos" organizacijose daugelį atsitikimų gali būti ne tik ne kenksmingos, bet tiesiog naudingos — tuomet, kuomet vienai organizacijos narių daliai labiau rupi vieni dalykai, kitai kiti, trečiai — tretai. ALT. Sandaroj gi frakcijos, išrodo, visai bus natūralūs dalykai, kadangi A. L. T. S., bent taip kaip dabar stovi, į narių visuomeninius bei politikinius įsitikinimus nesikiša ir palieka jiems net teisę prigulėti prie bile kurios partijos. O jeigu taip, tai kodėl ALT. Sandaroj negalėtų gyvuoti maždaug vienodų žmonių įsitikinimų visuomeniniai politikinė frakcija? Butų ir Sandarai sveikiau, ir turėtų pasitenkinti tie nariai ar kuopos, kuriems rūpi daugiau visuomeniniai-politikiniai klausimai, ne koki kiti.

Neteisingi aiškinimai.

KOVA Nr. 3 stovi už savo aprašymo (Philadelphiajos suvažiavimo) teisingumą ir sako, buk "Ateičiai" labiausiai nepatinka, kad "Kovo" parodė, jog tautininkų delegatai turėjo užslėptą kokį-tai budą, kurį Dr. Šliupas pavadino budu "intrigų su kapitalistais."

Mes turime prisipažinti, kad tuo laiku, kaip buvo kalbama apie "budus", buvome užsiėmę kuo kitu (rezoliucijos rašymu) ir todėl apie "trejopą kovos budą," ypač apie tas "intrigas su kapitalistais", išskaitėme tik iš laikraščio. Bet tai, mums rodo, nėra jau toks svarbus dalykas, delei kurio reikėtų tokiai didelis trukšmas kelti, nes jeigu ir taip būtų, kaip "Kova" sako (t. y. kad po toms "intrigomis su kapitalistais" būtų buvę suprasta "užinteresavimas Amerikos kapitalistų, kad įvesdintų savo kapitalus Lietuvoj"), tai visgi dar šitas negalėtų reikšti užstatymo Lietuvos "panšapėj" — tuo labiau, kad lietuviai amerikiečiai, net jeigu ir norėtų — jokių kontraktų su Amerikos kapitalistais negali padaryti.

Antras "Kovos" aiškinimas apie p. Vilmanto rezoliuciją yra visiškai neteisingas, nes toji rezoliucija buvo atiduota rezoliucijų komisijai be jokių nurodymų, ką su ja daryti, — reiškia, padėta į šalį. Visuose susirinkimuose toksai atidėjimo budas vartojama tuomet, kuomet paduotojo klausimo nenorima visai svarstyti. Ir čia buvo tas pats, o ne koks tos rezoliucijos priėmimas. Tai liudija ir tas faktas, kad oficialiame suvažiavimo protokole apie tą rezoliuciją nėra nei paminėta.

Ką jie mato?

DARBININKAS Nr. 9 rašo apie tai, kaip vidurinės srovės žmonių rengiasi prie suvažiavimo ir kaip viskas išėjo. Jis sako: "Jų pačių tarpe vienybės ne-

buta. A. Rimka rašo programą "liaudininkų" partijai, kuri galėtų eiti išvien su visa Lietuva laisvamaniai ir linktų į vienybę su socialistais. Atvėję atvėjęs renkamasi ir ruošiamasi prie užkariavimo visų viduriniųjų (nieko panašaus nebuvo "At." Red.) Tuo pačiu laiku Philadelphiajoje ir Brooklynje verda priuosiama dariau dešiniųjų tautiečių, linkusių labiau į katalikų pusę, tautiečių "kopiančių prie Jėzaus", bet neįstengiančių prikopti iš prasties laisvamanybės akim visiems ant nosies užrioglinanti. Vežasi A. Rimka į Philadelphiaj savo programą, bet randa jau geriau susiorganizavusius dešiniuosius tautiečius, kurių sumanymai ir te svarstomi. Bet kairieji atkėsijo tuo, kad iškreipė sveiką mintį ir užpūtė šviesesnę kibikstėlę, blykstelėjusią iš po R. Karužos plunksnos."

Ko jie norėtų?

Tame pačiame Nr. "Darbininkas" kritikuoja tą pačią "kibikstėlę" kurią "šviesesne" vadin. Apie pirmąjį punktą, kur kalbama apie idealą, "D-kas" taip atsiliepia:

"Mūsų tautiečių idealui truksta ir aiškumo, ir prakilumo. Pati tautybė, nors ir brangus labai dalykas, bet negali būti vyriausiuoju žmonių tikslu. Ji gali būti tik vienu iš stipriausių siekti. Ji, pati viena nenustato žmogui gyvenimo pamato, nei principų, nenurodo jam tikrojo kelio, neduoda pasasidžiūros. Tautybei reikia priduoti šokią ar tokią sankciją ir turinį, norint, kad ji nebūtų tuščias žodis. Tą turinį gi priduoti tik prakilnus tikytiniai ir etiški idealai, kurie tur nustatyti tautos budą, papročius, jos socialjį ir politikinį gyvenimą."

Apie antrą, trečią ir penktą platformos punktus "D-kas" sako:

"Neišku ir gana. Čia "tautininkai" pasirodo lyg ta kokietė mergina, kuri atsiduos tam, kurs jai pasirodys stipresnis ir gražesnis."

Toliau "D-kas" rašo:

"Indomiasias bet-gi ketvirtas platformos punktas, kurs nurodo jų pažiūras į tikėjimus. Privedame jį ištisai: "Turėdami omenyje faktą, kad mūsų tautos žmonės išpažįsta įvairius tikėjimus, mes tautininkai, demokratai pagerbdami kiekvieną tikėjimą išreiškiame visiems tikėjimams ir sąžinėms įsitikinimams tolerantiškumą." Pirmiausia pažymime didelį sandariečių nenuoseklumą. Iš pradžių kalbama apie visų tikėjimų gerbimą, paskui gi tame pačiame punkte tik apie toleranciją, kentimą. Kiekvienas pripažins, jog tarp pagarbos ir tolerencijos yra didelis skirtumas. Jei aš kokį dalyką gerbiu, tai skaitau jį geru, prakiliu, toleruojama gi dažnai ir labai blogi, peiktini apsirėškimai. Čia sandariečiai, sekdami savo sielos reikalavimus, dar sykį parodė du veidus: vieną tikintiems, kita bedieviams. Susiję šu tikintiesiems jie gerbs jų tikėjimą, kompanijoje gi su bedieviais, socialistais, jie raukysis del visų tikėjimų ir tik toleruos juos.

Kad tai taip bus, o ne kitaip, tą parodo punkto pabaiga, įsprausa Rimkinių pastangomis. Jie toleruos lygiai tikėjimus, lygiai sąžinėms įsitikinimams. Katalikai turi tikėjimą, — sandariečiai toleruos tą tikėjimą. Šliupas, Rimka, Račkauškas, Mockus, Michelonas ir visos legijos joms panašius turi sąžinėms įsitikinimus. Sandariečiai ir tuos įsitikinimus lygiai toleruos. O kas jų įsitikinimų neturi... Jie viską toleruos, o garbės tik savo betikslę, beprasnę, neaiškia ir be pamato, o tečiau pasiputusių pasauležiūrą ir kaip su tokiais niekuomet negalima bus susisiekti."

programą, kuri galėtų būti Lietuvoje įgyvendinama. Jų atveju, kaip matyti iš pavyzdžių, kuriuos pateikia „Darbininkas“, net norėtų, kad mes nei žmonių sąžinės įsitikinimų negerbtume!

Jučių „patarimai.“

Ant galo „D-kas“ duoda eilę patarimų: „Sandariečiai visų-pirma turėtų nusistatyti aiškesnę platformą ir aiškų programą. Bet tai ne taip lengva. Reikės dar neskųsi seimuoti ir pačioje srovėje tulas atmainas — principų ir vady — daryti.“

Tuo tarpu gi nesitikime nieko aiškaus ir gero iš to programo, kurį patieks komisija iš dviejų laisvamųjų ir vieno kopiančio prie Jėzaus, bet niekaip negalinčio dasikopti (šliupas, širvydas ir Chmieliauskas). Galima pramatyt, jog programą rašys, ar bent diktuos dr. Šliupas, nes tai iš jų stipriausioji galva.“

Del savo neaiškumo, del mielojo idealo, del nunustatymo pamatinių principų svarbiausiose gyvenimo klausimuose — sandariečiams lemia bus skursti ir vien betiksliai laviravimu tarp katalikų ir socialistų užsiimti, kartais „gi reikės griebtis ir ardyto darbo, to paties darbo, kurį vien tedirba visa Lietuvos pirmieji laisvamieji.“

Sandara tai neaiškių žmonių partija, kuri nenuveiks tautai nieko pozityvaus iki tol, kol jos vėdas ir tikslai geriau nepaaiškės, iki kol jie neapčiuops tvirtesnio pamato. Tai įvyks tuomet, kuomet atsiras sandariečių tarpe naujas Mozė. Jų piktas genijus šliupas pardavė tautiečius laisvamanybės vergijon.

Tasai gi Mozė paluiosuos juos iš tos vergijos. Mes turime nuosirdžiai pagelauti, kad tai atsitiktų kuovėliausiai. Mes išsiilgę laukiame naujo tipo tautininko, kurį tuo gražiu vardu galėtume sažiniškai vadinti, kuris numestų kabutes („tautininkas“ ir tautininkas), kuris pamestų kvailą ir nepamatuotą Rymo baime ir nebijotų bažnyčios ir kunigo, kaip velnias kryžiaus, kuris neboikotuotų bet remtų tai, ką gražaus ir prakilaus daro tautai lietuviai katalikai.

Su tokio tipo tautininkais (ala Smetona) lietuviai katalikai nešibars, lengvai suras daugelį ir bendrų darbų.“

Mes tam pilnai tikime. Juk kun. Kemešis su Smetona išvien „Viltį“ redegavo, tai nėra abejonės, kad ir Amerikoje su „Smetonos tipo“ tautininkais įsiai susikalbėtų. O jam būtų labai malonu. Pas tautininkus, girdi, yra ir Olševskis, ir Skritulskis, ir Paukštis su savo tūkstančiais... Reikia laukt tiksliai „Naujo Mozės“ (ponas Simkus, matykit, Mažišius vietai užimti pasirodė permenkas....) Tasai „naujas Mozė tautininkas turėsias įkvėpti „ideali-zmo ir tikrosios tėvynės meilės“, suvesti „į artimesnę pažintį su tikinčiais broliais“ ir „nulenkti galvą prieš kryžių, kada pri-kops prie Jėzaus“.

Sustojo.

NEDELIOS NAUJIENOS sustojo eje.

SAVAITĖ I SAVAITĖ.

Černogorai kariauja.

Pasirodo, kad karės dievaitis iš vokiečių jau antru kart skaudžiai pasityčiojo. Pirmas kartas buvo karės pradžioje, kuomet Berlyne pasklido kaž-keno paleistas gandas, buk Japonija apskelbė Rusijai karę. Tuomet berlyniečiai iš džiaugsmo rykavo ir Japonijos ambasadorių trūkšmingai sveikino. Deja, po keletos dienų tie patys berlyniečiai japonus prakeikė — kuomet

japonai apskelbė vokiečiams karę.

Dabar atsitiko beveik tas pats. Pasklido gandas, vokiečių oficialiai patvirtintas, kad Černogorija padėjo ginklus ir sutinka priimti taikos tokias sąlygas, kokias vokiečiai paduos. Berlyniečiai ir vėl rykavo. „Vienas priešas jau parklupdytas!“ — šaukė jie gatvėmis ir neišpasakytai džiaugėsi, visai užmiršdami, kad tas „priešas“ iš viso turi gyventojų tik šesštą dalį berlyniečių (apie pusę milijono). „Tuojau atsiklaups ir kiti!“ Bet, deja, vieton kitų priešų „atsiklaupimo“ — tie patys černogorai atmets vokiečių ir austrų pasiūlytas taikos sąlygas ir... veda karę toliau su priešu, du šimtu kartų stipresniu...

Karės bėgis.

Abelnasis karės bėgis nieku nepasižymėjo. Berods, rusai smarkiai apkulė turkus ir jau daug tvirtesnius turkų tvirtovės — Erzerumo — fortus. Mušiai del Černovičių tęsiasi, bet be žymesnių pasisėkimų. Vokiečiai, išrodo, ištikrųjų bene svajoja apie Paryžių. Pastaromis dienomis pradėjo smarkiai bombarduoti francūzų ir belgų pozicijas, taipgi su naujo tipo, vadinamais Fokker orlaiviais, kurie esą didesni ir stipresni už Cepelinus, užpuolė Dunkirk ir Anglijos pakraščius.

Tautų teisių deklaracija.

Sausio 6 d., Washington, Amerikos Tarptautinių Teisių Institutas (Amerikan Institute of International Law) išnešė ir dabar viešai paskelbė rezoliuciją, kuri pavadinta „Tautos teisių deklaracija“. Pamatiniai tos deklaracijos punktai yra šie:

1. Kiekviena tauta turi teisę egzistuoti (gyvuoti) ir savo egzistenciją ginti bei saugoti; bet šita teisė nekuomet nepateisina, tokių vienos valstybės veikimų, kurie neteisėtai užgauna kitos valstybės reikalus ir graso jos egzistencijai (esybei).

2. Kiekviena tauta turi teisę būti nepriklausoma — toje prasmėje, kad gali laisvai, be kitos valstybės kišimosi bei kontrolės plėtotis ir prie laimės siekti, bile tik tai nepaliečia ir nesulaužo teisių, priklausančių kitoms valstybėms.

3. Kiekvienos tautos teisės yra lygios ir visos tautos, sudarančios tautų draugiją, yra lygios prieš įstatymus; ir kiekviena valstybė turi teisę „sudaryti atskirą ir lygią vienatę (stotį)“ žemės valstybių šeimynose ir apsispresti prigimties ir Dievo įstatymais.“

4. Kiekviena tauta turi teisę užimti tam tikrą žemės plotą (teritoriją) su aiškiais rubežiais ir įvesti toje žemėje ypatingus įstatymus, būtinos tos teritorijos visiems žmonėms — ten gimusiems ar ateiviams.

5. Kiekviena tautų tiesų pripažintoji tauta turi teisę

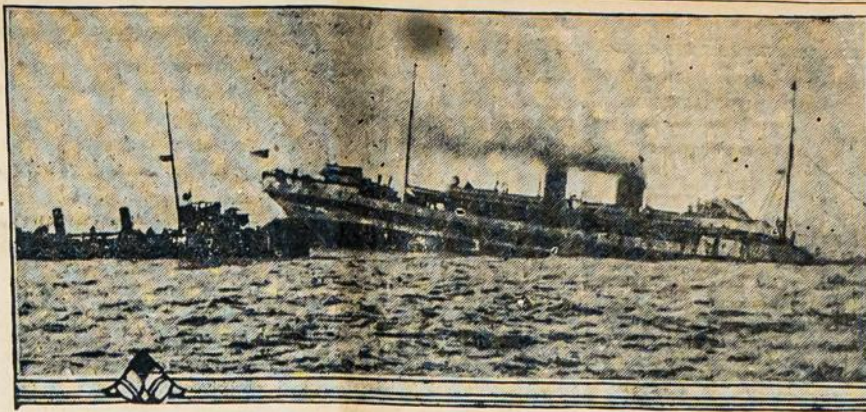

Photo by American Press Association.

Ligonbutinis garlaivis „Anglia“, užėjęs ant minos ir nuskendęs Anglijos karnale. 300 ligoninių išgelbėta, o 85 nuskendo.

buti pagerbiama ir apgina-ma visų kitų tautų; teisėse ir pareigose visos tautos yra lygios, ir vienos tautos teisės — visų kitų yra pareiga apginti.

Šituose tautų teisių deklaracijos principuose mums, demokratams nieko nėra naujo. Naujiena vien tame, kad šiuos principus šį kartą paskelbė ne kokia revoliucijinė partija, bet Jungt. Amerikos Valstybių buvusieji (Elihu Root) ir esamieji (Lansing) diplomatai sutartyje su kitų Amerikos respublikų diplomatais ir net kariaujančių valstybių teisių atstovais. Naujiena dar ir tame, kad tie tautų teisių deklaracijos principai nutarta yra pasiūlyti Europos valstybių diplomatams, kuomet šie, paisę ir nuvar-gę, pradės apie taiką kalbėti.

Amerikos socialė politika.

Jungtinės Amerikos Valstybės socialės politikos žvilgsniu atsilikusias bene nuo viso pasaulio. Principas: „leisk dalykams patsiems plėtotis“ — čia išlaikytą ligi kraštutinumo. „Free country“ — pilniausia laisvė čia yra vieniems milijonieriams, su kitų ir visos šalies skriauda pastoti, kitiems — iš bado numirti.

Tik del šito principo aklo sekimo pastaruoju laiku Jungtinėse Amerikos Valstybėse ištiko konfliktas, kurio kitose valstybėse visai nei nesuprastų. Čia, matote, augščiausi ir vyriausiu visų įstatymu mastu konstitucija, akla paremta ant raidės: „leisk dalykams patsiems plėtotis“. Atstovų Rumas ir senatas gali leisti tik tokius įstatymus, kurie su konstitucijos principais sutinka, o konstitucijos principų daboti yra pašaaukta Augščiausiasis Teismas — Supreme Court. Ir štai kas atsitinka.

Valdžios užmąnytai kariuomenei padidinti ir kitiems dalykams reikia daug pinigų, kurių paprastu keiu negalima gauti. Valdžia, todėl, kongresan įneša įstatymo sumanymą, sulig kurio būtų įvedama mokesčiai nuo pajamų ir pelno. Tas dar būtų ne taip baisu. Bet tasai naujų mokesčių sumanymas sutaisytas prisitaikant taip vadinamos progresyvių mokesčių sistemos principo, t. y. juo didesnės pajamos ar pelnas, tuo didesni mokesčiai (paviz-

džiui, jeigu kas turi pelno \$500.00 — mokesčių moka \$5.00 arba 1%, bet jei turi \$1000.00 — moka ne \$10.00, bet \$15.00 arba net \$20.00 t. y. pusantro arba 2%; nuo \$2000.00 — 3% ir tt.). Šitokia mokesčių tvarka negali patikti turtingiesiems. Ir štai atsirado žmonių, kurie pradėjo prirodingi, jog tokie mokesniai nėra legališki, priešingi konstitucijai ir kad Augščiausiasis Teismas turįs uždėti savo veto... Deja, šį kartą Augščiausiasis Teismas vienbalsiai pripažino, kad mokesčiai nuo pelno sutinka su konstitucijos principais. Betgi jau vienas to klausimo pakėlimas ir svarstymas rodo, kokios dvasios žmonių yra Amerikos Jungt. Valstybėse.

Prezidento rinkimams besitariant.

Amerikos politikos partijos stropiai rengiasi prie busimųjų prezidento rinkimų. Rinkimų kova, be abejonės, eis vėl vyriausiai tarp demokratų ir republikonų. Ir abidvi partijos yra gana keblame padėjime. Demokratai, dabartiniai šalies šeimininkai, geresnio ir populiariškesnio žmogaus prezidentus neturi, kaip dabartinis prezidentas Wilsonas. Bet demokratai praėjusiais (1912 m.) rinkimais išdavė vekselį, kurį dabar bus labai sunku apmokėti. Butent, savo rinkimų platformoj, kad pritraukti daugiau balsuotojų, užreikšė, kad jie stovi tik už vieną prezidentavimo terminą, t. y. vieną kartą išrinktas prezidentas antru kart renkamasi būti negali. Taigi ir Wilsonas, sulgy jų duoto žodžio, antru kartą negali būti net kandidatu statomas.

Dabar demokratai jau aiškina, kad vieno karto prezidentavimo terminas nėra praktiškas ir kad reikia žmonėms duoti savo valią išreikšti, ir ką jie nori — terenka. Ir tas gali būti teisybė. Bet demokratų priešai miniose visticke turės puikų agitacijos įrankį prieš dabartinį prezidentą, jeigu jis bus galutinai kandidatu pastatytas. Beto, pačiuose demokratuose nėra sutarimo ir Bryanas su savo šalininkais taipgi bene stovs prieš dabartinį prezidentą.

Pas republikonus dalykai stovi neką geriau, nes Rooseveltui 1912 m. atsiskyrus ir sutvėrus progresistų partiją, jų eilės praretėjo. Pa-

tis vieni progresistai taipgi persilpnė, kad savystoviai rinkimų kovą laimėti, bet jie pilnai sutinka su republikonais — kad demokratams reikia nuo valdymo vairo prašalinti. Todėl abejie rengiasi rinkimų laikui vėl susivienyti ir bendrai prieš demokratų eiti. Savo pusėj jie tikisi turėti ir „be-partyvišką“ arba „nepriklusomą partiją“ (Haersto laikraščiu pasekėjus). Reikia susitarti tik del kandidatų. Chicagos laikytas progresistų suvažiavimas nutarė vienyti su republikonais rinkimų laikui, bet su sąlyga, kad bendrai išstatytas kandidatas prezidentavimo laiku laikytusi maždaug tokios programos, su kokia buvo išstojęs 1912 m. Rooseveltas. Pačiuose republikonuose toksai žmogus gal ir atsirastų, ir daugelio rodomas juristas Hughes iš New Yorko. Bet šis labai nesutinka su dešiniojo republikonų sparno lyderiais — Barnes'u iš New Yorko, senatorium Penrose (iš Pennsylv.) ir net buv. valstybės sekretorium Root. Jis todėl gali sutikti didelę opoziciją pačiuose republikonuose. Rooseveltas, todėl, nors išstojęs iš republikonų, „bendruoju kandidatu“ gali būti tinkamesnis, ypač dabar, kuomet yra pastojas karštas „apsigynimo“ projektų šalininkas.

PRIE SLA. NOMINACIJU.

Gerbiamoji „Ateities“ Redakcija:—

Jūsų laikraščio 8—tame No. šių metų, ant puslapio 2, Redakcija patalpino straipsnį „Prie SLA. Nominacijų.“ Nesigilinant į spėjimus priežasčių, kurios privertė gerb. „Ateities“ Redaktorių patalpinti augščiausi minėtąjį straipsnį, privestas esmiu pasiaikiinti, delko Dr. A. L. Graičūnas kandiduoja į daktarus-kvotėjus Pildopildomojon Tarybon S-me Liet. Am., kada iš kitos pusės randasi toksai gerbiamas asmuo, kai Dr. J. Šliupas, kuris SLA. Pildomoje Taryboje randasi jau daugiau negu pusantų metų, kuris taip plačiai žinomas lietuviškam pasauliui ir anot kurio žodžių Dr. A. L. Graičūnas esąs tiksliai „Nykštukas.“ Kaip tai ir kodėl šis „nykštukas“ išdijo stoti lenktynėse su galinguoju ir žinomuuoju Dr. Šliupu.

Štai kame priežastis: Dr. J. Šliupas yra žinomas kaip politikas, kaip visuomeniškas veikėjas. Tačiau kaip žmonių sveikatos daboja ir užlaikytojas, jisai yra ne tiksliai niekam ežinomas, bet ir su šviesa pajieškojus, nerasi jojo toje sri-

tyje pasidaruota (? Red). Iš kitos pusės. Dr. Graičūnas nėra pasauliui žinomas kaip politikierius (? Red.). Jisai yra žinomas tiksliai kaip žmonių sveikatos daboja ir gyvųjų gyvenimo klausimu gvildentojas. Tai jisai gali praparodyti ne teiktai veikiama darbais, bet ir užregistruotais rekordais, kaip tai lietuvių kudikių mirtingumo sumažinimu, mūsų žmonių gyvenimo prailginimu Chicagoje (? Red.) ir t. t. Jau nuo 15 metų jisai vien tiksliai toje srytyje darbuojasi tai paskaitomis, tai straipsniais iš sveikatos sryties, tai išleidamas knygas, brošiūras, knygeles, gvildenančias tą patį klausimą. Gi SLA. tiksliai tada bujos ir turtės, kai jojo narių sveikata bus pegerinta ir mirtingumas sumažintas.

Turėdamas savo kredite augščiaus paminėtus rekordus, apie kuriuos SLA. Antrasis Apskritis gerai žinojo ir mane nominavo į daktarus-kvotėjus, aš ir išdrįsau priimti tą nominaciją.

Toliau noriu pasakyti, kad SLA. Antras Apskritis, darydamas nominaciją, arba teisingiau rekomendaciją į SLA. Centro valdybą, savo sprendimus darė, ne partyviškumu arba kuom kitų panašiu vadovaudamasis, bet turėdamas omenyje tiksliai SLA. labą. Kiekvieno rekomenduoto asmens kandidatura buvo nuodugniai apsvastyta. Į prikišimą, kad rekomenduojamieji kandidatai gyvena Chicagoje galima atsakyti užklausimu, kodėl A. B. Strimaitis, dabartinis SLA. Sekretorius, kuris negyvena Chicagoje, buvo rekomenduotas į tą pačią vietą. Delto, kad jisai SLA. reikalus statė pirmo eilėn, savo „aš“ palikdamas antrą vietą.

Dr. A. L. Graičūnas
3310 Sottalsted St.
3310 So. Halsted St.,
Sausio 20 d. 1916 m.

Redakcijos prierašas. Spausdindami šitą Dr. Graičūno sąvės pasireklamavimą mes turime pabriežti, kad jau šituo vienu laišku Dr. Graičūnas save išsiduoda „politikierium“, nors žinomu ir ne „pasauliui“, bet tik lietuviams. Pirmiausia Dr. Graičūno prikišimas Druį Šliupui kokio tai (buto ar nebuto) išsitarimo apie „nykštuką“ aiškiai parodo Dr. Graičūno norą kaip nors D-rą Šliupą nužeminti visuomenės akis (ma-nykit, Dr. Šl. kitus tik nykštukais laikas!). Toliau — pasakymas, kad „ir su šviesa“ nesurastum, kur Dr. Šliupo pasidaruota del žmonių sveikatos užlaikymo, — yra nepamatuotas. Trečia — Dr. Graičūno užsigynimas nuo politikieravimo ir sąvės statymasis prieš Dr. Šliupą, mums rodo, yra savaimi nevykęs ir negudrus politikieravimas. Nes žmogus, kuris buvo ir socialistu, ir laisvamany, ir klerikalų laikraščio („Draugo“) agentu ir dabar vėl plakasi prie tautininkų — toksai žmogus, mūsų nuomone, yra paskučiausios rusijos politikierius. Ketvirta — Dr. Graičūno pasakymas, buk jis Chicagoje „sumažinęs lietuvių kudikių mirtingumą“ ir „pailginęs žmonių gyvenimą“ — yra tai tuščias ir daktarui visai nepritinkas pasigyrimas.

Tiek del Dr. Graičūno rekordų. Gi į Dr. Graičūno klausimą, delko chigagiečiai nominavo iš kitur dabartinį SLA. sekretorių A. B. Strimaitį, galime atsakyti: delto, kad jų pačių tarpe nėra nei vieno, kuris išsyk galėtų paimti ir atlikti SLA. sekretoriaus pareigas.

Chigagiečiai tokius, o ne kitokius kandidatus į SLA. viršininkus rekomenduoja ne del SLA. labo, bet delto, kad jiems, ant žut but, norisi pas save patraukti visą SLA. centras, nes jie save įsivaizdinę Amerikos lietuvių „širdimi“.

A. Rimka. IS PRUSU LIETUVIU TAUTIS- KO JUDEJIMO ISTORIJS.

(Tasa)

Ir nenuostabu, nes rinkimų agitacija buvo visai neorganizuota. Tik 1890 m. pirmą kartą Prūsų lietuviai sudaro tam tikrą rinkimų komitetą, o rugsėjo 12 d. 1892 m. Tilžėje jau steigiamą "Lietuviška Konservatyvų skyrimo Draugystę". Draugijos uždavinys buvo: "išskirti lietuviškus pasiuntinius ciesorystės ir karalystės seimui, šio krašto reikalus pažįstančius ir apsiimančius rupinti: a) del išlaikymo tikybos pamokslų šulėse motinos kalboje; b) del pagerinimo mažesniosios laukininkystės, remestinių, kupčystės bei darbininkų pasilaikymo; c) prie įstatymų išdirbimo procevtos, kad jie ant gero pasivedimo ciesorystei ir karalystei pritinga pastotų bei d) saugojimo prieš socialdemokratų išvadžiojimus".

1894 m. buvo sumanyta ir Klaipėdoj draugiją įsteigti ir duoti jai "Vytauto" vardą, bet sumanymas neįvyko. 1895 m. birželio 4 d. "Lietuviška Konservatyvų Skyrimo Draugystė" įsteigta Šilokarčiamoje, o spalio 12 d. Klaipėdoje. Gi balandžio 10 d. 1899 m. tokia-pat draugija įsteigta ir Ragainės bei Pilkalnio apskrims. 1903 m. lapkričio 3 d. buvo sušaukta visų draugijų narių susirinkimas su tikslu — visas suvienyti vienama centre. Tarp kita ko buvo pasiūlyta ir įstatus permainingti, butent: "konservatyvų" vardą atmesti, taigpi išbrėžti punktą, kur kalbama apie kovą prieš socialdemokratų. Vardas turėjo būti: "Lietuvių Skyrimo Draugystė". Bet naujuosius įstatus priėmė tik klaipėdiškiai. Kiti atsisakė ir susivienijimas neįvyko. Tik 1909 m. vasario 2 d. įvyko neva tvirtesnis susivienijimas ir senieji įstatai buvo pataisyta taip, kaip dar ir dabar stovi. Šie įstatai arba "programa" gana charektaringa, todėl čia juos paduodu ištaisai.

"Programas Lietuvių Skyrimo Partijos".

§ 1. Lietuviškoji skyrimo Partija yra sau i mierį pasistačiusi, išskirti lietuviškus pasiuntinius ciesorystės ir karalystės seimui, šio krašto reikalus pažįstančius ir apsiimančius už įvykdinimą lietuviško programo visą igale įstoti.

§ 2. Del išlaikymo vieros (tikybos) ji nor užstoti pamokslą šulėje (mokyklose) prigimtoje kalboje, drauge su tikėjimu i trivenąjį Dievą. Taipojau už išmokinimą vaikų prigimtoje kalboje; o tai pagal mūsų tvirtą persiliudijimą sekančiu būdu:

Mes reikalaujame mūsų krašte, arba Lietuvos šulėse, mokytojų, lietuviškai kalbančių, idant jiems galima būtų su pasisekimu mokslą nudalyti. Prigimtąją kalbą pilnai išmokus, gal mokslas

vokiškos kalbos nusiduoti, bet kartu su lietuvišku išguldymu. Pasiuntiniai karalystės seimo tur pirm visų dalykų stengties už įvykdinimą Verordungo karališkosios Regierungos Gumbinėje nuo 17 augusto 1881. Jis šitaip skamba:

1) Tikėjimiškus dalykus, kurie iš galvos išsimokinami ir prie kurių bibliškieji nusidavimai nepriklauso, tur lietuviškieji kudikiai ant vidutinio ir viršutinio laipsnio taip vokiškoj kaip ir savo motinos kalboj mokinties.

2) Lietuviškas skaitymas tur ant vidutinio laipsnio prasidėti, vienok tik taip toli, kad kudikiai tuos tikėjimiškus skirsnelius, kuriuos iš galvos išsimokinti tur, taip pagal nubalsavimą taip ir supratimą atsakančiai skaityt išmukti. Lietuviškai rašyti ant šito laipsnio nemokinama.

§ 3. Mes geidžiame visur ten lietuviškai kalbančių mokytojų, vyskupų, kunigų, kreissulinspektorių ir gerai mėgintų tulkų prie sudžij, kur tik tai lietuvių gyvena. Toliau zokoniškai užtvirtinti, jog žmonių išrinkti urėdninkai, paveikslan mokytojai ir tt., be išėmimo visuomet valdžios užtvirtinami butų.

Toliau prašome mes, kad visi urėdninkai atsakančius butų už savo darbus.

§ 4. Išlaikymą stipendijų lietuviškiems studentams Tilžės gimnazijoj bei Karaliaučiaus universitetoj. Nesant Tilžėj tiek lietuvių, tad ją dalyti ir atpildyti lietuvišiais lankančiais Klaipėdos gimnaziją. Sugražinti lietuvišką mokslą preparandijoje, seminarijose ir gimnazijose.

§ 5. Laukininkystės padėjimą pagerinti ant tiek, kad didesnė dalis karalystės iėminių taptų kiek galint vienos naudai ir gerovei sunaudojama, kaip antai tiltų, idamavimų, nusausinimų budavojimui, sumažinimui prakėtes geležinkeliu gabenamų galvijų, sėklos, įkrėtalų ir kas tam lygu.

§ 6. Remestinių kystės valnybė netur but aprubežiuojama.

Už žvejus tur but rupinama, kad jie nei jokių apsuikinimų nesulauktų, bet kad jiems juo veikiau kiek galint palengvinama butų.

§ 7. Už kupčystę rupis per munitų suderėjimą su kaimyniškomis bei svetimomis žemėmis (valstijomis), taip kad tautininkystei ant naujos ir kupčystei bei remestinių kystei ne ant iškados butų.

§ 8. Darbininkų padėjimą kiek galint pagerinti, jog jis būtų dabartiniam laikui atsakas.

§ 9. Kaslink Draugysčių Zokono, nor ji su visa igale rupinties, kad nei jokių paštrinimų įvedama netaptų, ir kad lietuviams butų užtvirtinama zokoniškai, jog savo prigimtąją kalbą visakur naudoties galėtų, taip dvasiškuose (tikybiškuose) kaip ir politiškuose, taip ir

laukininkiškuose kaip ir visuose kituose susirinkimuose be jokio suvaržymo.

Taigi ji yra prieš kiekvieną neteisingą padalinimą mokesčių arba augštesnį apšteravimą maisto privolių, kaip tai silkių, druskos ir kas tam lygu.

§ 10. Ji yra partija pakajaus ir jieskos pakajų taip viduje kaip ir lauke išlaikyti, ypačiai prieš vidujinį neprietelį, kurio mieriu yra atvertimas valdžios i praslesnę pusę ir užsiginimas Dievo. Bet mes norime duoti Ciesoriui kas Ciesoriaus, Dievui kas Dievo, o Lietuviams kas Lietuvos yra!

Taipo su Dievu už Karalių ir Tėviskę. Pertaisytas Šilokarčiamoje, 2. Februarį 1909."

Tokie tai ir taip išreikšti Prūsų lietuvių politikos partijų idealai. Kalbant apie tai, kaip tuos idealus Prūsų lietuvių gynė, galima trumpai pasakyti: kaip kuomet vėjas putė. Kol lietuvių neturėjo jokios politikinės organizacijos, tai visuose rinkimuose savo balsus atiduodavo tos vokiečių partijos kandidatui, kuris jiems daugiausia prikalbėdavo meilių žodelių. O tų žodelių vokiečiai nesigailėdavo ir net lietuvių kalba i juos prakalbėdavo, o rinkimų laikui kaid kada net tyčia lietuviams leizdavo lietuviškų laikraščių. Lietuviams gi šiek tiek susiorganizavus ir ėmus statyti savo kandidatus, kai-kurioms vokiečių partijoms reikėjo dar labiau apie lietuvius šokinėti. Nes, šiaip ar taip, nors lietuvių kandidatai dažniausiai nei i taip vadinamą "perskyrį" nepareidavo, bet kadangi tarpusavyj kovodavo dar i kelios vokiečių partijos (vyriausiai konservatyvai su liberalais), tai dažnai "perskyryje" tik ta partija galėdavo laimėti, kurios kandidatai lietuviams atiduodavo savo balsus. Vienok kaip lietuvių politikos ir visuomenės gyvenimo idealai neaiškūs, taip ir čia niekuomet tvirtos pozicijos užėmę neturėjo ir kiekvieną kartą balsuodavo už tą, kuris daugiau mokėdavo prižadėti, o ne kartą budavo i tokių atsitikimų, kad lietuviams savo balsus atiduodavo tam, kuris mokėdavo arba galėdavo pasisamdyti lietuvių vadovus... Konservatyvas ar liberalas — tokiuose atsitikimuose yra vistiek. Taip pat beveik nieko nereikia ir pirmesnieji tos ar kitos partijos arba net i parties kandidato lietuvių apgaudinėjimai: lietuvių politikos vadovai visuomet moka dailiai išaiškinti, delko dabar su savo buvusiais priešais "derėjimą padarė" arba "reikia daryti". Tik su socialdemokratais ligi pastarųjų 1912 m. Reichstago rinkimų lietuviams nei karto nebuvo jokių "derėjimų" dare, nors ir tų metų toji "didžiausioji apiera", kaip tai "Apžvalga" pavadino skelbdama padarytą su s. demokratais sutartį, niekais nuėjo.

Šiaip ar taip, bet toksai savarankis ir šiek-tiek organizuotas lietuvių stojimas rinkimuosna vokiečių hakatistus ėmė bauginti. Daugeis jų tiesiog lietuvius apšaukė maištininkais. 1898 m. Vokietijos seimo rinkimuose ėjo ypač aštri kova. Lietuvių kandidatą Smalakį (Klaipėdos ir Šilokarčiamos apskr.) vokiečių konservatyvai apšaukė net "demokratu", — o tai žodis, kuris Prūsų lietuviams dar ir šiadien dažnai daugiau baimės įvaro, ne patsai pragaro "nelabasis". Nežiurint to, Smalakis perėjo ligi "perskyrio" ir su liberalų pagalba pateko seiman. Šiam lietuvių "demokratui" išrinktam esant, lietuvių rinkimo draugijos arba partijos įsakė išreikšti "lietuvių velijimus", ką jis ir padarė seimo kalboj pagarsindamas, jog lietuviams buvė ir "pasilikę valdžiai vieni, paukaudami jai del karo reikmenų paskutinį sunų, žirgą ir grašį".—Smalakis tečiau savo mandato nei ligi seimo sesijos galo neišėnsiojo ir 1901 m. pasimirė. Nuo to laiko Prūsų lietuviams savojo atstovo Vokietijos seime (Reichstage) neturi i ligšiol.

1903 m. Prusijos seiman (Landtag) su vokiečių konservatyvų pagalba tapo išrinktas kun. Dr. Gaigalaitis, kuris 1908 ir 1913 m. rinkimais vėl išnaujo buvo išrinktas ir Prusijos seime atstovauja dar ir dabar Klaipėdos ir Šilokarčiamos apskrims. Kun. Dr. Gaigalaitis, kaip pirmasis lietuvių atstovas Prusijos seime, taigpi išsyk "visas jų maldas kuopakarniausiai pranešė". Bet švietimo dalykų ministeris Dr. Studt vyriausybės vardan tuomet atsiliepė, jog "pasiguodimams jokios priežasties nėra", ir prisakė "ne sušelpimu per toli einančių velijimų tarp žmonių pažiu-ras pakelt, kurios tam gadinios butų, padavadijimus karališkosios valdžios tarp viernųjų lietuviškųjų gyventojų i piktą garsą parvesti".

Kun. Dr. Gaigalaitis ligi 1913 m. sėdėjo prie konservatyvų, tečiau buvo išsiderjęs "lietuviškuose klausimuose valnai, pagal savo paties geriausįj išmanymą balsuoti bei veikti." 1913 m. nors buvo išrinktas taigpi konservatyvams pagalbs-tint, bet seime konservatyvų partijai neprisidėjo ir pasiliko "lietuviu", "laukiniu". Tais pačiais 1913 m. Tilžės-Pakalnės apskrėčiuose taigpi buvo padaryta sutartis su konservatyvais ir jiems padedant išrinkta valdžios patarėjas Dr. Stepulaitis, kuris seime prisidėjo prie konservatyvų.

VISŲ ATYDAI.

Reikalauju 6 jaunų vyrų supranančių apie bučėmės biznį. Tur but tikrai atsakanti. Butu gerai, kad mokėtų valinėti automobiliiu. Angliškai turi gerai mokėti kalbėti. 1 merginos —knygas vesti. Atsilaikite: J. Petrauskas, 1143 Commonwealth Ave., Brookline, Mass.

Draugijų Reikalai.

Lietuvių Uksų Draugystės Administracija, So. Boston, Mass.

P. Stanis — prezidentas, 37 P St., J. Galinis — vice-prez., 20 Winfield St., J. S. Palionis — prot. rašt., 138 Silver St., A. Latvinskis — fin. rašt., 252 Bowen St., M. Mockapetris — išdininkas, 279 Bolton St., M. Moliejus — maršalka, 259 Silver St. Sekantis susirinkimas bus Nedėlio, 20 d. vasario, 2 val. po pietų. Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass. Malonėkite visi nariai pributi.

S. L. šv. Kazimiero Draugijos Administracija, So. Boston, Mass.

K. Jurgelionas — pirm., 377 Broadway, A. S. Komichius — vice-pirm., 288 E Street, S. Mockus — prot. rašt., 132 Bowen St., M. Mockapetris — fin. rašt., 279 Bolton St., J. Senukevičia — išd., 244 Fifth St., Maršalkos: J. Zardiackas, 180 Bolton St., J. Senukevičius, 286 Fourth St. Sekantis susirinkimas bus Nedėlio, 27 d. Vasario, 1916 m., 2 val. po pietų, Lietuvių Svetainėje, So. Boston, Mass.

Reinkotu Dirbtuve

Dirbam visokios mados Reinkotus Agentams, Krautuvėms ir ant užsakymo privatiškiems žmonėms. Užsakykite Reinkotą pas mus o tikrai džiaugsitės.

So. Boston Raincoat Co.

144 W. Broadway, So. Boston, Mass.

DIDELIS BALIUS,

Surengtas Lietuvių Jaučių Ratelio, naudai Lietuvių Labarystės Draugijos, bus Subatį Vasario (Feb.) 12 d. 1916. Prsidės 7-tą val. vakare ir tęsis i vėlai naktį, Lietuvių Salėj, kaspas E ir Silver gat., So. Boston, Mass.

Šiuomi užprašome visus lietuvius ir lietuvautes atsilankyti i skaitlingiausią ant šio puikų balius, kur galėsite linksmai smagiai laiką praleisti ir liai prisiokti. Jurgio Dapšiaus Orkestra grajis visais naujausios mados šokiais. I taigpi skanių gėrimų ir uia džių. Įzanga potai arba vienas vyrui 50centų, moterei-mėnai 25 centai.

Visus širdingai užprašo Rengėjai.

Išgaminuojam akis ir pritaikom akinius

H.S. Stone O.D.

Akių Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių. South Boston.

DAINOS!

Mišriems kvartetams arba chorams.

III. sąsiuvinys. Knygtė 25c. Telpa šios dainos: 1) Gaudemus; 2) Darbininkų Marselietė; 3) Suktinis; 4) Kad dievalai duotų; 5) Bijūnėli; 6) Dega ugnį. Chorams atiduodama 30 knygtė už 5 dol. Išleido Lietuvių Muzikos Konservatorija.

M. PETRAUSKAS

395 Broadway, So. Boston, Mass.

GERAS SIUVEJAS

Siuvame Siutus, Overkotus i visokių drabužių Vyrams i Moterims. Žemos kainos — darbas gvarantuojamas. Visados galima pamatyti sampelių i naujas madas. Prie šapos taigpi užlaikome ir vyriškų drabužių krautuve.

PETRAS BUZEVIČIA, 53 Exchange St., Athol, Mass. Tel. Connections.

Vienatinis visam Bostone visokių greimų

Lietuviškas Sklodos

Kuriame galima gauti visokių puikiausių Degtinių, Vynų, Likierių, Kordialų, naminių ir importuotų. Galima gauti visokio Alaus Bačkutėmis ir Buteliais (baksais). Turime visokių Cigarų. Užsakymus pristatome greitai i visas dalis miesto. PATARNAVIMAS KOPUIKIAUSIAS ŽEMOS KAINOS.

Petras Čeplikas,

157 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Parsamdome Automobilius.

Galima pas mumis bile laike pasisamdyti Automobiliiu vestuvėms, krikėtynom, pasilinksminimo partijoms ir visokiems kitiems reikalams. Adresas:

PENINSULAR GARAGE,

621 East First Street South Boston, Mass. Telephone So. Boston 21003

PROMPTNESS-

John J. Donovan & Co.

283-285 D St., Kamp. Third St., South Boston, MA.
 Telephone So. Boston 21060.

DOMESTIC BREWERY
 JAMAICA PLAIN
 BOSTON, MASS.

SPARKLING ALE

(BLUE LABEL ELIUS)

geriausiai tinkamas gerti lietuviams, kurį galima gauti bačkomis ir buteliais pas visus pardavėjus. Lageris ruduose buteliuose. Užlaikyk gera alu gerai. Kainuos tau mažiau nei 5c. bonka imant visa keisa.

NUO REDAKCIJOS.

Sekančiuose "Ateities" numeruose išspausdinsime įdomių žinių iš Lietuvos, nes gavome pluoštą vokiškų laikraščių ir iškarpų, taipgi oficialių vokiečių valdžios parėdymų ir straipsnių, kurie pasirodė vokiečių spaudoje apie lietuvius ir Lietuvą. Red.

Įvairios žinios.

POTVINIS, 1000 ŽMONIŲ BE PASTOGĖS.

Joliet, Ill. — Nuo 1902 m. čia nebuvo tokio potvinio, koks pasirodė sausio 21 d. Gatvėse buvo ligi 5 pėdų vandens. Netoli 1000 žmonių turėjo apieisti savo namus ir įieškoti vietos saugesnėse vietose.

Fabrikų mieste — Rockdalyj, ant lygumų buvo 6 pėdos vandens. Visi darbai bei užsiėmimai ant nekuro laiko turėjo but pertraukti.

Visas upės Des Plaines klonis pilnas vandens.

DAUG ŽMONIŲ SUŽEISTA.

New York, N. Y. — Susidurus pervažui (ferryboat) Gowanus, kuris vežė 500 pasažierių, su kitu pervažu sužeista pusėtinai skaičius žmonių. To susidurimo priežastis — migla.

PAGELBĖS PLĖTOTI PREKYBĄ.

Londonas, Anglijoje. — Šio krašto valdžia nutarė pagelbėti savo pirklams išplėtoti prekybą su pietine Amerika.

To sumanymo įvykdinimui laukutinių reikalų ministeris paskirs tris konsulus-viršininkus, kurie yra susipažinę su pietinės Amerikos prekyba. Jie bus kaip po atšai prie Anglijos legacijų miestuose Buenos Aires, Montavideo ir Rio Janeiro.

NAUJAS BELGŲ ATSIŠAUKIMAS.

New York, N. Y. — Nukentėjusiems nuo karės šelpiti komisijos pirmininkas išleido naują atsišaukimą, kuriame prašo visuomenės aukų Belgijos ir šiaurinės Francijos gyventojams, kurie ypač dabar yra reikalingi drabužių ir čėverykų. P-as Fairchild, paminėtos komisijos pirm., atsišaukime nurodo į tai, kad sausio ir vasario mėnesiai yra šalčiausi.

SUDARYS TARIFO KOMISIJA.

Washington, D. C. — Pasutiniu laiku sužinota iš oficialių šaltinių, jog Wilsono administracija sumanė įsteigti tarifo komisiją. Netrukus bus paduotas kongresui bilius, kuriame išrodinėjama tokios komisijos

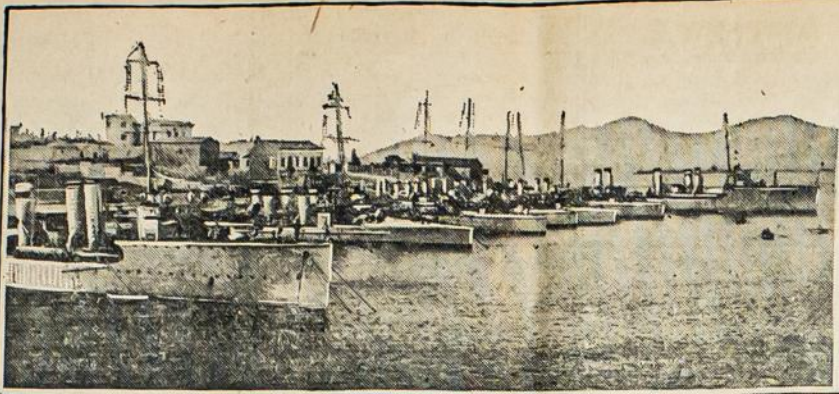

Photo by American Press Association.

Piraeus, Grekijos sostinė, Athenų, uostas, dabar užimtas Anglijos kareivių. Čia matyti Anglijos torpediniai laivai.

reikalingumas ir naudingumas.

Prezidentas Wilsonas apsvaustės situacija, kuri neišvengtinai įvyks po Europos karės ir kartu su kitais nusprendęs, jog būtina yra reikalingos įstatimdavystės apsaugojimui Amerikos komercijinių ir pramoninių interesų, kuomet tas laikas ateis.

ANGLAI PAGAVO NEGRŲ VADĄ.

New York, N. Y. — Pastaromis dienomis sugrįžusi į Ameriką poni William H. Lewis iš Galvestono pasakoja, kad Anglijos valdžia suėmė negrų vadą Alfred T. Sam, kuris du metus atgal prisikalbino su viršum 60 negrų ir su garlaiviu Liberia išplaukė iš Galvestono, Texas valst., į Afriką — Aukso pakraštį. Čia jis sakėsi įsteigęs koloniją ir visi jie galės gyventi.

Bekeliaujant iš Galvestono į Aukso pakraštį, prie kurio priplaukė lapkričio mėn. 1914 m., keliolika pasažierių ir garlaivio Liberia jūreivių pasimirė, ir delto dabar to negrų burio vadas Sam yra kaltinamas žmogžudystėje. Vietiniai negrai pasitikę tą burį labai nepriekankiai.

BELGŲ KAREIVIŲ TABAKO FONDAS.

New York, N. Y. — Įžymūs belgai pabėgėliai ir Londono Over-Seas klubo nariai pradėjo organizuoti Belgų Kareivių Tabako Fondą, kuris turės aprūpinti belgų armiją tabaku ir k. panašiais dalykais. Šiomis dienomis į New Yorką atkeliavo iš Londono didelės belgų kolonijos atstovai, kurie ir pradės rinkti tam tikslui aukas. Kas savaitę reikią surinkti po \$50,000, idant aprūpinti visą armiją tabaku bei cigaretėmis ir briedžiukais.

Tarp to fondo simpatizatorių yra Belgijos karalius Albertas ir kiti įžymūs žmonės — belgai, francuzai ir anglai.

Vietos žinios.

DIDELĖ AUKA NUKENTĖJUSIEMS NUO KARĖS.

Čia paduosiu svarbesnius S. L. Šv. Kazimiero Draugijos metinio susirinkimo nutarimus. Štai jie:

1) Paskirti iš izdo \$100.00 nukentėjusiems nuo karės lietuviams.

2) Surengti balių Darbo dienoje (Labor Day), Lietuvių salėje.

3) Palikti ant šių metų draugijos organu "Ateitį".

4) Prisidėti prie Liet. Labdarystės Draugijos ferų, kurie bus 20 d. kovo š. m. Ir tuojau išrinkta iš šv. Kazimiero draugijos narių tarpo 4 vyrus, kurie rinks daiktus ir dirbs prie stalų. Del to pranešu visiems, kad neatsisakytumėt duoti daiktų, kuomet atsilankys kolektoariai. Galite duoti atliekamus daiktus, kurie bus priimti ir padėti ant mūsų draugijos stalo. Ypač prašysiu narių atkreipti atidą į tai, kad mūsų stalas nebūtų tuščias. Pasistengkime duoti tiek, kiek galime.

Sek. S. Mockus.

LAISKAI Į REDAKCIJĄ.

Atsakymas p. P. A. Dėdynui. "Ateities" Nr. 8 p. Dėdynas užspuola ant manęs užtat, buk aš neteisingai aprašęs S. L. A. kuopos nutarimus. Taigi pažiūrėkime, ar mano anoji korespondencija yra neteisinga. Renkant atstovą į L. Š. F. komitetą, socialistai susirado Šėtoką, arčiausia prie "Šakės" stovintį, ir išrinko; bet pasirodė, kad Šėtokas nėra pilnas narys ir kaip tokiis negali būti renkamas į komisiją, nes kostitucija tam yra priešinga. Socialistai gi į tai nekreipė atidos, varė agitaciją ir išrinko savo draugą.

Toliau p. Dėdynas vėl neteisybė rašo apie Dr. Šliupo knygą. Jis sako, buk socialistai nesi-priešinę tos knygos pirkimui, bet tik pinigų ėmimui iš kuopos izdo. Čionai p. Dėdynas apsi-lenkia su teisybe, nes susirinkime nebuvo visai apie pinigus kalbama, o tik apie knygos partraukimą.

Kaslink Bakanausko, — visai nesvarbu ar jis šiadien moka į LSS. nario mokesnį ar ne, bet pirmiau prigulėjo prie LSS. kuopos ir "Šakę" redegavo. Ar reikia dar geresnio socialisto?

Antgalo tiek turiu pasakyti, kad mano anoji korespondencija yra teisinga. Jeigu būtų reikalias, tai ir kiti tą galėtų patvirtinti.

J.—s.

Redakcijos prierašas. Sausio 22 d. Redakcijoje buvo atsilankęs patsai P. A. Dėdynas, ir mes paklausėme ką jis gali į p. J.—s. tvirtimus pasakyti. P. A. Dėdynas trumpai atsakė štai ką:

1. P. Bakanauskas prie socialistų jau antri metai visai nepriklauso ir yra oficialiai atsisakęs, ir už jo darbus socialistai negali būti kaltinami.

2. Šėtokas buvo išrinktas susirinkusiųjų balsų didžiuma, ir daugelis socialistų, k. a. Me-

škius, Bacevičius, Dedynas ir kt. balsavo prieš Šėtoką.

3. Dr. Šliupo knygos pirkimo sumanymas taipgi buvo atmeta ne socialistų, bet kuopos narių didžiumos, kuri susidėjo iš įvairių žmonių; beto dar, patsai sumanymas — nupirkti Dr. Šliupo knygą, buvo paduotas vietinės socialistų kuopos organizatoriaus J. Z. Meškiaus, o iš socialistų tam sumanymui pritarė Stankus, Bacevičius ir kt.

Šiuomi ginčus užbaigiamė, ir balso tame klausime nei vienai pusei daugiau neduosime.

Neužmirškite sušelpiti nukentėjusių nuo karės.

GREITAM PARDAVIMUI.

Saliunas gyvuojantis per daugel metų, gerai išdirbtas biznis esantis tirstai apgyventoj vietoj lenkais ir lietuviais. Norintieji pirkti pasinaudokite šita proga, nes parduoda tik už \$3,500. Reikia įnešti \$1,750. Atsišaukite tuojau pas: (21)

VICTOR COLAN, Room 1, 12 Olneyville Sq., Providence, R. I.

Pajieškojimas.

Pajieškau pusbrolio Antano Misi-vičiaus, paeina iš Padangkelio kaimo, Vilkijos parap., Kauno gub.; girdėjau, kad gyvena Chicagoje. Jis pats arba kas jį pažįsta meldžius man pranešti, už ką busiu dėkingas. A. K. Masaitis, Box 159, Westfield, Mass.

PAMĖGINKIT SKAITYT Savaitinį Laikraštį

"LIETUVA"

Didelis 8 puslapių laikraštis su paveiksiais, eilias 24-tus metus. "LIETUVA" yra politikos, literatūros ir mokslo laikraštis, paduodantis daugiausiai žingeldžių žinių iš Lietuvos, Amerikos ir viso pasaulio. Laikraščio kalna

Už visą metų tik \$2.00

Už pusę metų tik \$1.00

Vieną numerį gausite uždėk. Jei pareikalausit, adresuodami:

"LIETUVA"

3252 SO. HALSTED STREET CHICAGO, ILL.

Dabar ką tik izėjo iš po spaudos Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

mierna Biblijos 5 1/2 x 8 colius, turi 382 puslapius ir 379 paveiksėlius. Labai įdomi ir naudinga kiekvienai ūpatai. Žmogus skaitydams šią Bibliją ir tarmydams į paveiksėlius, kurie perstato kas buvo pirm svėtrimo svėtro ir iki užsimimai Kristaus, užmiri visus savo vargus ir džiaugis jog lai tokią knygą izėjo, jam bus trumpi tie-mos vakarai.

KAINA TIK \$1.00

Norinti gaut šią Bibliją, pinigų siųskite Express ar Postal Money Order, arba registruotame laiške adresu:

A. V. BAGDONAS 4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

Ar Jus Žinote?

Kad mūsų krautuvėj galit gauti visokių daiktų už žemesnes kainas negu kitur.

Čėverykai vyrams, moterims ir vaikams padaryti su-lyg naujausios mados, garantuojama kožna pora. Vyrų skrybelės naujausios mados, kietos ir minkštos visokių kainų ir dabar nupiginta: vertės \$2.00 už \$1.65, vertės \$1.50 dabar tik už \$1.25.

Čia tai naujiena!

Kaip žinot, lietuviai neturi rakandų krautuvės (Furniture), todėl aš padariau sutartį su didžiausia firma Bostone

ELDRIDGE & PEABODY CO.,

todėl bus galima gauti visokių rakandų kam ko tik reikės. Bet geriausia yra tas, kad galėsite pirkti ir antišmokeščių, arbamokant ant karto Patarnavimas pimos klisasos.

C. P. YURGELUN,

377 WEST BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Didelis Sklodos

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEPHONAS OXFORD 4900

Užlaikome Deimantus, Laikrodžius ir visokius Žiedus. Taipgi mes parduodame visokius

SIUTUS IR OVERKOTUS \$3.00 PIGIAUS

negu kad reikia mokėti bile vienoj Bostono krautuvėj. Duodam viską ant bargo — lengvų išmokeščių. Užlaikom keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą. Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoje ir Kanadoje. Didelį nuosimtį duodom perkupčiams. Naują didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisiuntus 25 c. stempomis. Mūsų agentai: S. Čapas, J. Lapie-nius, J. Šidlauskas, F. Witkauskas, P. Rudokas, ir Paul Gaska.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.

Svarbus Patarimas!

Norint gauti gerą, naują ir naujausios mados tavorą, visados reikia pirkti naujojo Krautuvėj, kur visas tavoras naujas ir naujausios mados. Štai nauja ir puikiai įrengta Lietuvių Juvelerijos Krautuvė So. Bostone, kurioj galima gauti visokių auksinių ir sidabrinų Laikrodžių, Laikrodžių, Visokių Spilvų, Žiedų, Deimantų ir šiaip visokių suksinių ir sidabrinų daiktų kokių tik reikia. Žemos kainos — tavoras pirmos klisosos. Taipgi gerai ir greitai pataisome laikrodžius ir visokius auksinius ir sidabrinus daiktus. Taipgi parduodam Siutus ir Overkotas, gražiai ir gerai padarytus tiesiog iš Wholselio \$5.00 pigiau, negu kitur galite pirkti. Meldžiame visų lietuvių pas mus atsilankyti, o už tikriname, kad busite užganedinti. Adresas:

NATIONAL JEWELRY CO.,

J. M. Neviackas, J. S. Anzels ir F. M. Neviackas, Savininkai

377 W. Broadway, So. Boston, Mass.